

**Η Ευρωπαϊκή Ένωση
μεταλλάσσεται σε ένα "Αουσβιτς"
για τους λαούς της Ευρώπης.**

**Γιατί οι σύγχρονοι Nazi-μενς επιδιώκουν
την αναθεώρηση της Συνθήκης της Λισσαβόνας;**

**Ποιοι προσπαθούν να μετατρέψουν το κοινό ευρωπαϊκό σπίτι"
σε ένα νέο "στρατόπεδο συγκέντρωσης"
για τους λαούς της Ευρώπης;**

Καθημερινά βλέπουμε παράδοξα πράγματα. Βλέπουμε την Ευρώπη των "άχρηστων" να βυθίζεται στην ανικανότητα και τα χρέη και την "Άρεια" Γερμανία να "καλπάζει". Βλέπουμε τα ευρωπαϊκά κράτη να βυθίζονται στην ανικανότητα και τη διαφθορά και τη Γερμανία να αναπτύσσεται, επειδή είναι "ικανή" και "αδιάφθορη". Τόσο "ικανή" και "αδιάφθορη", που καθημερινά ασχολείται με το να κατηγορεί τους ανίκανους και διεφθαρμένους ...Τους "απείθαρχους" ...Τους ανήθικους "απείθαρχους", οι οποίοι αναγκάζουν τους ηθικούς και πειθαρχημένους να σκεφτούν μέχρι και την αναθεώρηση της Συνθήκης της Λισσαβόνας. Τη Συνθήκη, η οποία στην πραγματικότητα υποκαθιστά το εγκαταλειφθέν "Σύνταγμα της Ευρώπης".

Αυτήν τη Συνθήκη θέλουν να αναθεωρήσουν οι Γερμανοί, για να ελέγξουν τους απείθαρχους. Στην πραγματικότητα με αυτήν την αναθεώρηση επιδιώκουν να τους χειριστούν σαν "κακοποιούς", των οποίων τα "πολιτικά δικαιώματα" πρέπει να περιοριστούν. Αυτό βέβαια δεν είναι και τόσο λάθος όσο φαίνεται. Πρέπει ν' αντιμετωπιστούν κατάλληλα οι "απείθαρχοι". Για την αντιμετώπιση των "απείθαρχων" θα μπορούσαμε να πούμε ότι συμφωνούμε με τον Σόιμπλε. Πρέπει να υπάρχουν ποινές για τα "απείθαρχα" κράτη. Να

χάνουν τις ψήφους τους στα κοινοτικά όργανα. Τέτοια κράτη πρέπει να χάνουν σε έναν μεγάλο βαθμό ακόμα και την ανεξαρτησία τους και να κυβερνώνται από διορισμένους Επιτρόπους ...Απλά πράγματα, στα οποία όλοι πρέπει να συμφωνήσουμε. Όμως, το θέμα σε μια τέτοια περίπτωση δεν είναι τόσο η θέσπιση των ποινών όσο η ανάγκη να προσδιοριστεί με τον πιο απόλυτο τρόπο η έννοια της "απειθαρχίας". Πρώτα πρέπει να βρούμε ποιος είναι ο "απειθάρχος" και κατόπιν βλέπουμε ποια θα είναι η τιμωρία του.

Είναι "απειθάρχος" ένα κράτος κακομοίρης, το οποίο "μαγειρεύει" τα δημοσιονομικά του, προκειμένου να δώσει μερικές αυξήσεις ή επιδόματα στους φτωχούς πολίτες του ή ένας "αμετανόητος" εγκληματίας; Ένα κράτος εγκληματίας, το οποίο εκμεταλλεύεται όλα τα ανώτερα ανθρώπινα ιδεώδη, για να κλέψει και να λεηλατήσει όποιον βρει μπροστά του; Ένα κράτος, το οποίο εκμεταλλεύεται την έννοια της "αλληλεγγύης" των κρατών, την έννοια της "ένωσης" των κρατών, προκειμένου να κάνει τζάμπα και εκ του ασφαλούς αυτά, τα οποία προηγουμένως επιχείρησε να κάνει με όπλα και απέτυχε; Ένα κράτος, το οποίο χρησιμοποιεί την έννοια της "αδελφότητας", για να ανοίξει τις "πόρτες" των κρατών και στη συνέχεια να εγκληματήσει εις βάρος τους;

Άρα, εδώ τίθεται το πολύ σημαντικό ερώτημα. Ποιων τα "δικαιώματα" πρέπει να περιοριστούν; Αυτών, που, εξαιτίας της φτώχειας τους, κλέβουν στο "ζύγι" τους συνεταίρους τους ή αυτών, που, εξαιτίας της απληστίας τους, "πυροβολούν" και σκοτώνουν συνεταίρους, για να τους κληρονομήσουν; Αυτό κάνει η σημερινή "μερκελική" Γερμανία και αυτό είναι κάτι, το οποίο την καθιστά πολύ πιο ανήθικη από τη ναζιστική Γερμανία. Τουλάχιστον οι Ναζί είχαν την τόλμη και την αξιοπρέπεια να πληρώσουν και με δικό τους αίμα την επιλογή τους. Οι σημερινοί Ναζι-μενς δεν τα έχουν ούτε αυτά.

Το χαφιεδομάγαζο της Γερμανίας λειτούργησε και πάλι εις βάρος της Ευρώπης και των λαών της. Όπως ακριβώς το είχε κάνει και στο παρελθόν. Αρκεί να έχει κάποιος μερικές στοιχειώδεις γνώσεις ιστορίας και θα το αντιληφθεί αυτόματα. Τι έγινε στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο όταν η Γερμανία κήρυξε τον πόλεμο κατά της Ευρώπης και των λαών της; Χρήματα των Ροκφέλερ και των Ρότσιλντ με τη βοήθεια του Πρέσκοτ Μπους έφτασαν στα χέρια του Χίτλερ. Με αυτά τα χρήματα ο Χίτλερ έστησε τη γυαλιστερή πολεμική "μηχανή", που επιτέθηκε στην Ευρώπη. Αυτά δεν τα γνωρίζουν όλοι; Υπάρχει κάποιος που να τα αμφισβητεί, είτε στο επίπεδο των προσώπων που πρωταγωνίστησαν είτε σε επίπεδο σχεδιασμού;

Κάτι ανάλογο έγινε και σήμερα. Το 1989 έπεσε ένα "τείχος", όχι για να μπει μέσα στη Γερμανία η ειρήνη, αλλά για να βγουν μέσα από αυτήν τα νέα "τανκ". Ακολουθήθηκε και πάλι ακριβώς ο ίδιος σχεδιασμός των ακριβώς ίδιων ανθρώπων. Καμία αλλαγή ούτε καν στο επίπεδο των ονομάτων των πρωταγωνιστών. Ποιος κυβερνούσε τις ΗΠΑ στο κρίσιμο διάστημα από το '89 μέχρι το '93; ...Στο διάστημα, δηλαδή, που "έπεσε" το τείχος του Βερολίνου και στο διάστημα που ο Γκρίνσπαν αποφάσισε να δώσει τα "τζάμπα" δάνεια, τα οποία έπνιξαν την παγκόσμια οικονομία, δημιουργώντας τη σημερινή "φούσκα"; ...Στο διάστημα που στην πραγματικότητα "ιδρύθηκε" η Ευρωπαϊκή Ένωση μέσω της Συνθήκης του Σέγκεν; Ο Τζόρτζ Μπους. Ο γιος του Πρέσκοτ, ο οποίος χρηματοδότησε τον Χίτλερ. Τον "οραματιστή" Χίτλερ, ο οποίος ήθελε επίσης "ενωμένη" την Ευρώπη υπό τη γερμανική εξουσία.

Η ίδια FED όλων των Μπους —σε συνεργασία και πάλι με τους Ροκφέλερ και τους Ρότσιλντ— χρηματοδότησαν εκ νέου τη Γερμανία. Τη Δυτική Γερμανία. Τη χρηματοδότησαν για τους ίδιους λόγους που χρηματοδότησαν και την επίσης "διχασμένη" προπολεμική

Γερμανία. Η Δυτική Γερμανία του Κολ, δηλαδή, δεν διέφερε από τη Γερμανία της Βαϊμάρης, που ανέλαβε ο Χίτλερ. Η Γερμανία της Βαϊμάρης, χάρη στον Πρέσκοτ Μπους και τους Εβραίους τραπεζίτες, "ενώθηκε" υπό τον Χίτλερ, για να επιτεθεί στην Ευρώπη. Η σημερινή Ενωμένη Γερμανία χρηματοδοτήθηκε από τα παιδιά τους, για να "ενωθεί" εκ νέου και να ξαναεπιτεθεί στην Ευρώπη ... Στην Ευρώπη, που φρόντισαν να βρίσκεται σε μια κοινή "αυλή", για να μπορεί το γερμανικό "θηρίο" να την κατασπαράξει χωρίς πολλές αντιδράσεις ... Στο όνομα του "ανθρωπισμού", της "αλληλεγγύης" και βέβαια της "ανάπτυξης". Μέσω των χρημάτων αυτών των ιμπεριαλιστών φτάσαμε στη σημερινή αθλιότητα των υπερχρεωμένων κρατών και λαών, που οδηγούνται στην καταστροφή και τη λεηλασία.

Όλη αυτή η προσπάθεια της Γερμανίας κράτησε περίπου μία δεκαετία. Τη δεκαετία που κατά "σύμπτωση" στις ΗΠΑ ηγούνταν ο Τζορτζ Μπους Τζούνιορ. Ο εγγονός του χρηματοδότη του Χίτλερ. Απλά πράγματα. Με τα αμερικανικά χρήματα του Ροκφέλερ και του Ρότσιλντ, που δόθηκαν μέσω Γκρίνσπαν, η Γερμανία όχι μόνον ενοποιήθηκε, αλλά και ισχυροποιήθηκε έναντι του ανταγωνισμού. Όταν ισχυροποιήθηκε σε βαθμό τέτοιον, που να μην απειλείται από κανέναν ανταγωνιστή, "άνοιξε" το παιχνίδι. Ασυναγώνιστη πλέον η Γερμανία μετέτρεπε τα δικά της δάνεια —και άρα τις δικές της υποχρεώσεις— σε κέρδη.

Αυτό δεν ήταν κάτι το πρωτοφανές γι' αυτήν. Ήταν το ίδιο "έργο", το οποίο είχε παίξει και μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο ... Το έργο του 1921 ... Όταν ο Καρλ Μέλχιορ (γερμ. Karl Melchior) —στρατιωτικός και Γερμανός επενδυτής της "M. M. Warburg & Co"—, ο οποίος ήταν μέλος της γερμανικής αντιπροσωπείας στις διαπραγματεύσεις των Βερσαλλιών, θεώρησε σκόπιμο ν' αποδεχτεί η Γερμανία το βάρος αστρονομικών αποζημιώσεων, εφόσον —όπως έλεγε— θα μπορούσε να τις καταβάλει με τεράστιες εξαγωγές. Το ανάλογο έκανε και σήμερα η Γερμανία. Τα δάνεια, τα οποία είχε πάρει για την ενοποίησή της, θα τα αποπλήρωνε με τις εξαγωγές της. Τα χρήματα, τα οποία είχε φορτωθεί ως "δάνεια" από τον Γκρίνσπαν, θα τα "φόρτωνε" στους ευρωπαϊκούς λαούς, οι οποίοι θα δανείζονταν, για να γίνουν μεγαλοπελάτες της. Θα τα "φόρτωνε" σε πελάτες-"θύματα", οι οποίοι θα ακριβοπλήρωναν εξοπλισμούς και δημόσια έργα, τα οποία συνέφεραν μόνον τους Γερμανούς και κανέναν άλλο.

Μέσα σε λίγα χρόνια οι πάντες είχαν αναγκαστεί να δανειστούν και να υπερχρεωθούν, προκειμένου να "καλπάσει" η δήθεν "έξυπνη", η δήθεν "εργατική" και η δήθεν "καθαρή" Γερμανία. Η Γερμανία αναπτύχθηκε με τα φτηνά δάνεια της FED και όλοι οι υπόλοιποι αναπτύχθηκαν με πανάκριβα γερμανικά δάνεια. Όταν οι άλλοι αναγκάζονταν να "ξοδεύουν", καταναλώνοντας υποχρεωτικά γερμανικά προϊόντα, η Γερμανία με τα κέρδη της αποπλήρωνε τα δάνειά της. Όταν η Γερμανία ανάγκαζε τον γερμανικό λαό να μπει σε λιτότητα, ανάγκαζε όλους τους υπόλοιπους να είναι σπάταλοι.

Αυτή ήταν η συνταγή του 1921. Ο γερμανικός λαός θα έμπαινε σε κατάσταση λιτότητας, για να μην καταναλώνει. Δεν θα κατανάλωνε, με αποτέλεσμα να δημιουργείται το τεράστιο πλεόνασμα, το οποίο θα εξαγόταν, έτσι ώστε να φέρει το χρήμα που είχε ανάγκη το κράτος, για να καλύψει τις δανειακές του υποχρεώσεις. Όλοι αναγκαστικά σπάταλοι ... και η Γερμανία οικονόμος. Τότε δεν ήταν ιδιαίτερα "ανήσυχη" για τα Greek statistics. Δεν ήταν ανήσυχη, γιατί χάρη σ' εκείνο το εβραϊκό "μαγείρεμα" η Ελλάδα θα εξασφάλιζε τη δυνατότητα να εξακολουθεί να είναι σπάταλη και βέβαια μεγαλοπελάτης της Γερμανίας. Η Ελλάδα θα ήταν αυτή, η οποία θα ζημιωνόταν, ενώ η Γερμανία κέρδιζε δισεκατομμύρια. Μέχρι και Ολυμπιακούς Αγώνες ήταν σε θέση να κάνει ... με γερμανικό εξοπλισμό βέβαια. Τώρα δήθεν ανησυχεί η Γερμανία για τα Greek statistics, γιατί απλούστατα θέλει να τη βάλει σε "υποθήκη" και να τη λεηλατήσει.

Δεν χρειάζεται να είναι κάποιος ιδιαίτερα ευφυής, για να καταλάβει τι συνέβη. Για να καταλάβει ότι η ίδια η Ευρώπη —και όχι μόνον η Ελλάδα— για μια ακόμα φορά έπεσε θύμα του παγκόσμιου φασισμού με κύριο μοχλό τη Γερμανία. Η μόνη διαφορά, που υπάρχει, έχει να κάνει με τα μέσα που χρησιμοποιεί αυτός ο φασισμός, για να επιτύχει τους στόχους του. Όλα τα άλλα είναι ίδια. Αυτό φαίνεται ακόμα τόσο από τα λόγια των φασιστών όσο και από τις φάτσες τους. Ο Σόιμπλε θα μπορούσε μια χαρά να ανήκει στο επιτελείο του Χίτλερ. Χίτλερ απλά δεν υπήρχε ανάγκη να "παραχθεί" εκ νέου. Γύπες όμως σαν τον Σόιμπλε ξαναεπιτέθηκαν στην Ευρώπη. Αυτή είναι η μόνη διαφορά. Απλά, αντί για βόμβες χρησιμοποιήθηκαν "τούβλα" με ευρώ. Αντί για κουκουλοφόρους δωσίλογους χρησιμοποιήθηκαν "αρμανοφόρα" Γκόλντεν Μπούς. Η στρατιωτική "δολιοφθορά" έδωσε τη θέση της στην απλή διαφθορά.

Πώς στήθηκε αυτή η "επίθεση" βήμα προς βήμα; Στην πραγματικότητα οι φασίστες έστησαν μια "πυραμίδα". Μια απλή πυραμίδα. Η FED "έκοβε" φωτοτυπίες χρήματος, τις οποίες τις μοίραζε με τον τόνο και σχεδόν άτοκες στις μεγάλες εβραϊκές τράπεζες της Νέας Υόρκης. Αυτές δανείζονταν πρώτες με το μικρότερο "καπέλο", για να τα δανείσουν στους υπόλοιπους, μετατρέποντάς τα σε πραγματικό χρήμα. Οι νέοι δανειολήπτες μετέτρεπαν σε χρήμα το "κομφετί" των προηγούμενων. Αν δεν έβρισκαν δηλαδή "κοροΐδα" να δανειστούν χρήματα, τα οποία δεν είχαν ανάγκη, δεν θα μπορούσαν να μετατρέψουν σε πραγματικά χρήματα τις "φωτοτυπίες" της FED. Ανύπαρκτο χρήμα μετατρέπεται σε πραγματικό χάρη στην περιουσία των δανειοληπτών. Αυτό ήταν το όλο κόλπο. Σε έναν κόσμο με "ακριβό" χρήμα και ελεγχόμενη οικονομική λειτουργία κάποιιοι τον πλημμύρισαν με "φτηνό" χρήμα και τον έπνιξαν.

Από τις ΗΠΑ ξεκίνησε μια αλυσιδωτή αντίδραση, που μοιάζει με "πυρηνική" έκρηξη και απειλεί να τινάξει τον Πλανήτη στον αέρα. Εκείνο το απολειφάδι της ανθρωπίνης ύπαρξης, που ονομάζεται Γκρίνσπαν, "πυροδότησε" τη μεγαλύτερη "έκρηξη" στην ιστορία της ανθρωπότητας. Μια "έκρηξη", της οποίας οι συνέπειες μόνον με Παγκόσμιο Πόλεμο μπορούν να συγκριθούν. Ο πρώτος ιδιωτικός παγκόσμιος πόλεμος στην ιστορία της ανθρωπότητας. Τι έκαναν; Ιδιώτες αντιμετώπισαν τα κράτη σαν ιδιωτικές επιχειρήσεις και τις υπερχρέωσαν, για να τις διαλύσουν. Διέφθειραν τις ηγεσίες τους για να υπερδανείζονται και στη συνέχεια έλεγχαν τα ίδια τα κράτη με τις δανειακές ανάγκες τους. Σταδιακά άλλαξαν όλους τους διεθνείς νόμους, οι οποίοι προστάτευαν τα κράτη και τους λαούς τους και τους αντικατέστησαν με νόμους, οι οποίοι ισχύουν στο κοινό εμπορικό δίκαιο.

Απλά ο αναγνώστης θα πρέπει να γνωρίζει το κόλπο και να καταλάβει πώς είναι δυνατόν όλοι να κάνουν τα ίδια πράγματα, χωρίς να είναι ίδιοι ...Να δανείζονται οι πάντες και κάποιιοι να πλουτίζουν και κάποιιοι άλλοι να καταστρέφονται ολοσχερώς ...Να κάνουν τα ίδια πράγματα και κάποιιοι να είναι έξυπνοι και ηθικοί και κάποιιοι άλλοι βλάκες και ανήθικοι ...Να ακολουθούν οι πάντες την ίδια πολιτική και τα αποτελέσματα να είναι διαφορετικά.

Οι εβραϊκές τράπεζες των ΗΠΑ έπαιρναν το πρώτο "χέρι" και δάνειζαν στις γερμανικές τράπεζες, οι οποίες έπαιρναν το δεύτερο "χέρι". Από εκεί και πέρα αυτά τα χρήματα έφευγαν στους υπόλοιπους Ευρωπαίους, των οποίων οι περιουσίες ήταν ο τελικός στόχος των τοκογλόφων. Οι δικές τους περιουσίες θα ήταν αυτές, που τις πρώτες "φωτοτυπίες" της FED θα τις μετέτρεπαν σε πραγματική αξία. Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Απλή πυραμίδα είναι. Οι Εβραίοι των ΗΠΑ σε συνεργασία με τους Εβραίους της Γερμανίας έστησαν όλο το παιχνίδι. Οι "πρώτοι" και οι "δευτεροί", που θ' αναζητούσαν τα επόμενα κοροΐδα.

Ό,τι είναι οι "υποσχέσεις" υψηλών αποδόσεων των πονηρών "κατασκευαστών" των "πυραμίδων" για τους ιδιώτες, ήταν τα ομόλογα για τα κράτη. Δήθεν "τζάμπα" χρήματα, που τους τα έδιναν οι δήθεν επενδυτές, γιατί "πίστευαν" σ' αυτά τα κράτη και στην "ικανότητα" των λαών τους. Κανένας δεν έβλεπε τους κινδύνους, γιατί αυτοί, οι οποίοι έπρεπε να "βλέπουν", είχαν διαφθαρεί. Στην πραγματικότητα στήθηκε ένα παιχνίδι, όπου ο ένας θα κέρδιζε υποτίθεται εις βάρος του άλλου. Τα κέρδη αυτού, που θα έβρισκε τα επόμενα "κορόιδα", για να τους φορτώσει τα δικά του δάνεια. Όμως, αυτό ήταν "στημένο", γιατί στην πραγματικότητα μόνον οι "πρώτοι" μπορούσαν να βγουν κερδισμένοι και άρα μόνον αυτοί, οι οποίοι "έστησαν" το παιχνίδι.

Δανείζονταν δηλαδή οι εβραϊκοί γίγαντες από τη FED τόνους χρήματος σχεδόν τζάμπα και δανείζοντας κατόπιν οι ίδιοι, είτε στην Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα είτε στη Ντίτισε Μπανκ, μετέτρεπαν ως δια μαγείας τα απίστευτα δάνειά τους σε επίσης απίστευτα κέρδη. Ο "μουντζούρης" με αυτόν τον τρόπο περνούσε τον Ατλαντικό και έφτανε στη Γερμανία. Η Γερμανία με "φτηνό" χρήμα —που όμως δεν έπαυε να είναι ένα τεράστιο χρέος— αναζητούσε το επόμενο κορόιδο. Αυτόν, ο οποίος θα μετέτρεπε τα δικά της χρέη σε κέρδη. Αυτόν, ο οποίος θα πλήρωνε τον τελικό τόκο, ο οποίος θα κάλυπτε τα κέρδη όλων των προηγούμενων. Αυτόν, ο οποίος υποτίθεται θα "κατανάλωνε" τα χρήματα για να αναπτυχθεί και θα μπορούσε να αποδώσει τα κέρδη στους τοκογλύφους. Στους τοκογλύφους, οι οποίοι άλλαζαν μεταξύ τους τα χρήματα, βάζοντας "καπέλο". Έτσι, από το κοινό χαρτί φωτοτυπίας, φτάσαμε στο χρήμα με την τεράστια απόδοση.

Η FED τύπωνε τρισεκατομμύρια δολάρια και της αρκούσε ένα 0,5% κέρδος. Η Goldman Sachs δανειζόταν τρισεκατομμύρια και της αρκούσε ένα 0,5 % κέρδος. Από εκεί γινόταν όλο το παιχνίδι. Η ιδιωτική Goldman Sachs υποτίθεται βοήθησε στην "ίδρυση" της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας για την ανάπτυξη της Ευρώπης, ενώ στην πραγματικότητα το έκανε για να "ξεφορτώνεται" το ψεύτικο χρήμα της FED στην Ευρώπη. Διέφθειρε τους ηγέτες της Ευρώπης, για να δανείζονται τέτοιο χρήμα. Οι πάντες δανείζαν στους πάντες τόνους χρήματος, "νομιμοποιώντας" στην πραγματικότητα τις "φωτοτυπίες" του Γκρίνσπαν. Τις "φωτοτυπίες" χρημάτων, τα οποία στην πραγματικότητα δεν υπήρχαν. Έτσι φτάσαμε στο σημείο που βρισκόμαστε σήμερα. Στο σημείο όπου όλοι χρωστάνε τεράστια ποσά στους "εμπνευστές" της παγκόσμιας επίθεσης. Από το πιο ισχυρό μέχρι το πιο ανίσχυρο κράτος οι πάντες χρωστάνε στους χρηματοδότες των Μπους και των Γερμανών ...Στους Εβραίους τραπεζίτες, που έκαναν τον παγκόσμιο πόλεμο.

Γιατί όμως οι Εβραίοι είχαν ανάγκη τη Γερμανία, για να στήσουν το παιχνίδι τους; Γιατί τα χρήματα έπρεπε να μπορούν να "καταναλώνονται" από αυτούς που τα δανείζονταν. Δεν έχει νόημα να τυπώνεις χρήμα, το οποίο δεν το θέλει κανείς. Δεν έχει νόημα να γεμίζεις μια "δεξαμενή", που είναι σφραγισμένη. Πώς ένα "κορόιδο", όπως η Ελλάδα, θα έπαιρνε διαρκώς νέα δάνεια, αν δεν υπήρχε δυνατότητα να ξοδεύει άπειρο χρήμα; Πώς ένα "κορόιδο" θα δεχόταν να υποθηκεύσει την ίδια του την ύπαρξη γι' αυτά τα άχρηστα χρήματα; Υπήρχε δηλαδή μεθόδευση. Αυτή η μεθόδευση ξεκινούσε από τις ΗΠΑ και μέσω Γερμανίας είχε ως στόχο τη "σπατάλη", που θα οδηγούσε στην καταστροφή.

Η Γερμανία γι' αυτόν τον λόγο τούς ήταν απαραίτητη. Οι Εβραίοι τραπεζίτες, όσο "έξυπνα" και να σκέφτονταν, δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτε μόνοι τους. Χρήμα "πουλούσαν" και οι λαοί δεν ενδιαφέρονται για την αγορά χρήματος. Οι λαοί ενδιαφέρονται για την αγορά προϊόντων και σ' αυτό τους διευκολύνουν αυτοί, οι οποίοι αγοράζουν χρήμα από αυτούς που το πουλάνε. Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Η Γερμανία ήταν ο ενδιάμεσος, ο οποίος θα

πουλούσε προϊόντα, για να πλουτίσουν αυτοί, οι οποίοι "πουλάνε" χρήμα. Γι' αυτόν τον λόγο την είχαν ανάγκη οι τοκογλύφοι.

Είχαν ανάγκη την ωμή βία ενός κράτους, που, για να επιβιώσει, θα έπρεπε να "ξεφορτωθεί" την τεράστια παραγωγή του. Ένα κράτος τεράστιο, που με τον "όγκο" και τις ανάγκες του μπορούσε να επηρεάσει τα υπόλοιπα του περιγύρου. Είχαν ανάγκη ένα τέτοιο κράτος, για ν' αναγκάσουν τα υπόλοιπα κράτη να συμμορφωθούν στις υποδείξεις τους. Είχαν ανάγκη μια σκληρή και μεγάλη κρατική "πλατφόρμα", για να περάσουν τα συμφέροντά τους στα υπόλοιπα κράτη της Ευρώπης. Έπρεπε να βρουν το πρώτο θύμα, για να ξεκινήσουν τη σφαγή. Το πρώτο θύμα, του οποίου την απελπισία θα εκμεταλλεύονταν, για να το κάνουν σφαγέα των υπολοίπων. Αυτόν τον ρόλο του πρώτου θύματος, το οποίο στη συνέχεια θα έπαιρνε εύκολα τον ρόλο του θύτη, θα τον έπαιζε η Γερμανία ...Αυτό, δηλαδή, που γινόταν πάντα με τη Γερμανία.

Η Γερμανία θα έπαιρνε τα πρώτα τεράστια δάνεια και ως κράτος θ' αναλάμβανε τεράστιες υποχρεώσεις. Θα ήταν το πρώτο μεγάλο θύμα, που αναγκαστικά θα γινόταν ο πρώτος "επενδυτής" της ευρωπαϊκής "πυραμίδας". Ένα θύμα, που θα φορτωνόταν υποχρεώσεις τόσο μεγάλες, οι οποίες θα έμοιαζαν με τις τεράστιες αποζημιώσεις που κάποτε έπρεπε η ίδια να καταβάλει μετά το τέλος του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Αποζημιώσεις, που —όπως τότε έτσι και τώρα— ο μόνος τρόπος που υπάρχει για να τις αντιμετωπίσει είναι οι τεράστιες εξαγωγές. Αποζημιώσεις, οι οποίες θα την ανάγκαζαν να βάλει εκ νέου την ιμπεριαλιστική "στολή".

Πώς όμως θα αναγκάσεις ένα ελεύθερο κράτος, όπως η Γερμανία, να "φορτωθεί" ένα τέτοιο τεράστιο κόστος; Πώς αναγκάζεις κάποιον να σηκώσει ένα βάρος, το οποίο μόνον με την καταστροφή μετά από πόλεμο μπορεί να συγκριθεί; Πρέπει να βρεις μια δικαιολογία, για να το φορτώσεις. Πρέπει να υπάρχει ένα άλλοθι, που θα "υπνωτίζει" τον λαό, ώστε αυτός να μην αντιδράσει. Πρέπει να "μεθύσει" ο λαός με κάτι δήθεν μεγάλο και "καθαρό". Να αισθανθεί περήφανος, για να μπει στο "σφαγείο". Μήπως ένα τέτοιο άλλοθι εξασφαλίζεται με μια αναίτια και πανάκριβη ενοποίηση; Όταν ελέγχεις τους χαφιέδες, που κυβερνούν τις δύο πλευρές της Γερμανίας, είναι εύκολο να στήσεις μια χολιγουντιανή παράσταση εθνικής "υπερηφάνειας".

Τότε ήταν που από "ευαισθησία" στήθηκε όλο το σκηνικό γύρω από το τείχος του Βερολίνου. Πολλοί από τους "αυθόρητους" διαδηλωτές ήταν πληρωμένοι χαφιέδες και άλλοι τόσοι απλοί πράκτορες. Οι πολλοί ήταν αφελείς, που πάντα παίζουν τον ρόλο του έρματος. ...Το τζάμπα "κρέας", που χρειάζονται οι "παραστάσεις", για να γίνουν ρεαλιστικές. Οι χειροκροτητές της βλακείας του τύπου ..."ήμουν κι εγώ εκεί". Το "κρέας" σε κονσέρβα "ευαισθησίας", που πάντα εξασφαλίζει εύκολα το σύστημα. Συγκινητικές ομιλίες, ψεύτικες διηγήσεις, ανύπαρκτοι ήρωες. Όλα αυτά σε ανύποπτο χρόνο, προκειμένου οι Γερμανοί να μην αντιδράσουν στις μεθοδεύσεις των Εβραίων τραπεζιτών, που έλεγχαν τη Γερμανία.

Με έναν διεφθαρμένο Κόλ και με έναν Χόνεκερ, ο οποίος κινδύνευε να δικαστεί για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, όχι "ένωση" αλλά και "τούμπες" μπορούσαν να βάλουν τη Γερμανία να κάνει. Πρέπει να γέλασαν πολύ οι Εβραίοι τραπεζίτες, όταν έβλεπαν τους πληρωμένους χαφιέδες τους να γίνονται "ήρωες" της δημοκρατίας, που με κασμάδες έσπαζαν τα τείχη του φασισμού. Πρέπει να ξεκαρδίστηκε στα γέλια ο γιος του Πρέσκοτ Μπους, ο οποίος έβλεπε τους Γερμανούς να ξεχύνονται στους δρόμους από εθνική "υπερηφάνεια". Την ίδια "υπερηφάνεια" που τους προκάλεσε και ο πατέρας του, όταν χρηματοδοτούσε τον Χίτλερ, για να εκφράσει τη γερμανική "ανωτερότητα". Πάντα, δηλαδή, όταν "ξεχειλίζει" η Γερμανία

από επικίνδυνη εθνική "υπερηφάνεια", ψάχνεις να βρεις κάποιον Μπους, που να κουβαλάει εβραϊκά χρήματα.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Γκρέμισαν το τείχος, για να απελευθερωθεί το "κτίνος". Αν δεν αναλάμβανε η Γερμανία το τεράστιο δανειακό "βάρος" της δικής της ενοποίησης, δεν θα μπορούσε να ασκήσει ιμπεριαλισμό εις βάρος όλων των άλλων. Δεν θα αναζητούσε τη σωτηρία της μέσα από την καταστροφή όλων των άλλων. Δεν θα διέλυε όλα τα κράτη, προκειμένου να λειτουργεί το δικό της. Αυτό ήταν το όλο κόλπο και χωρίς τη Γερμανία δεν μπορούσε να στηθεί. Η σε μεγάλο βαθμό τεχνητά πολυδάπανη Ένωση της Γερμανίας τούς έδινε το άλλοθι να τη "φορτώσουν" με δάνεια και στη συνέχεια να την κατευθύνουν εναντίον των άλλων Ευρωπαίων. Όταν η σημερινή "ηθική" και "νοικοκυρεμένη" Γερμανία ήταν υπερχρεωμένη, η Ελλάδα ήταν "ανάλαφρη" σαν την Ελβετία. Οι Εβραίοι τραπεζίτες "φόρτωσαν" τη Γερμανία με δάνεια για να έχει συμφέρον να βυθίσει κράτη σαν την Ελλάδα στα δάνεια. Όλα αυτά γίνονταν εύκολα μέσα από τα εβραϊκά κανάλια των τραπεζιών.

Ο Εβραίος Γκρίνσπαν της FED έδινε φθηνό δάνειο στον Εβραίο Μπλανκφείν της Γκόλντμαν Σακς, εξασφαλίζοντάς του τη σίγουρη απόδοση. "Μην ανησυχείς..." θα του έλεγε, "...μπορείς αυτό το δάνειο να το μετατρέψεις άμεσα σε κέρδος, αν το "φορτώσεις" στον Εβραίο Τρισέ της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας". Ο Τρισέ το έπαιρνε και δεν ανησυχούσε, γιατί θα το "φόρτωνε" στον Εβραίο Άκερμαν της Ντόιτσε Μπάνκ. Ο Άκερμαν επίσης δεν ανησυχούσε. Γιατί; Γιατί αυτός έκανε το παιχνίδι του γερμανικού ιμπεριαλισμού στην Ευρώπη. Αυτός χρηματοδοτούσε τη γερμανική ηγεσία και αυτή η ηγεσία ανάγκαζε τα κράτη να "ξοδεύουν", για να λειτουργήσει η γερμανική "επίθεση" των μαζικών εξαγωγών. Αυτή η επίθεση είχε ανάγκη την επίθεση της διαφθοράς, η οποία ξεκίνησε από τη Γερμανία. Αυτός χρηματοδοτούσε τις γερμανικές εταιρείες και αυτές μπορούσαν να "λαδώνουν" το σύμπαν και να δημιουργούν "πελάτες" ακόμα κι ανάμεσα σ' αυτούς που δεν είχαν ανάγκη τα γερμανικά προϊόντα.

Από τα ταμεία της Ντόιτσε Μπάνκ έφευγαν τα χρήματα, που, μέσω Siemens ή Mercedes ή Kurrp, "διέφθειραν" τα κράτη και τις ηγεσίες τους. Με αυτά τα χρήματα έλεγχαν κόμματα και ΜΜΕ στις ευρωπαϊκές χώρες. Με αυτά τα χρήματα η Γερμανία θα "εκβίαζε" τον "καταλληλότερο" Σημίτη να εκδώσει ομόλογα και να ξοδέψει τόνους χρήματος. Ακόμα και αν αυτό το ξόδεμα ξέφευγε από τα όρια, δεν είχαν φόβο. Όταν θα ερχόταν ο "λογαριασμός", η Γερμανία δεν θα ανησυχούσε ...Οι Έλληνες θα "πλήρωναν" ...με την υποθήκευση της εθνικής τους περιουσίας. Της τεράστιας και μοναδικής αξίας εθνικής τους περιουσίας, την οποία είχαν φροντίσει να καταμετρήσουν και να την αποτιμήσουν. Οι Γερμανοί θα έδιναν και ένα βραβείο στον Εβραίο Παπανδρέου και θα έκλεινε η "πυραμίδα". Θα έκλεινε επιτυχώς για τη Γερμανία και ανεπιτυχώς για την Ελλάδα.

Οι "φωτοτυπίες", οι οποίες ξεκίνησαν σε φορτηγά από την Ουάσιγκτον, μετά από αλληπάλληλα "καπέλα" θα γίνονταν σχεδόν μια ολόκληρη Ελλάδα. Μια Ελλάδα, που στο τέλος θα τη "σκούπιζε" η "σκούπα" του ΔΝΤ ...Του "μαγαζιού" του Εβραίου Στρος Καν. Του "μαγαζιού", που απλά χρειαζόταν μια υπογραφή ενός προδότη, για να ξεκινήσει τη διαδικασία εκποίησης της πατρίδας των Ελλήνων. Η υπογραφή του Εβραίου Γιωργάκη είναι αυτή, η οποία στην ουσία μετατρέπει σε πραγματικά χρήματα όλον αυτόν τον κοπανιστό "αέρα", που όλα αυτά τα χρόνια μοιράζονταν μεταξύ τους οι τοκογλύφοι και τα Golden Boys. Χωρίς την υπογραφή, που υποθηκεύει μια ολόκληρη χώρα στους τοκογλύφους, οι "φωτοτυπίες" της FED θα παρέμεναν τέτοιες. Η υπογραφή του Γιωργάκη κάνει την επιλογή τού Γκρίνσπαν κερδοφόρα. Χωρίς αυτήν την υπογραφή τα χαρτιά παραμένουν χαρτιά και δεν μετατρέπονται σε αξίες.

Καταλαβαίνει ο αναγνώστης το κόλπο και την "ηθική" της Γερμανίας; Με τα χρήματα της διαφθοράς έγινε η Γερμανία ασυναγώνιστη. Με τα χρήματα που έπαιρνε από τη FED, προκειμένου να εξασφαλίσει πελάτες και προσβάσεις σε όλες τις αγορές. Τα χρήματα έφερναν χρήματα και με τα χρήματα αγοράζεις τεχνολογία. Με τα χρήματα "λαδώνεις" υπουργούς και εξουδετερώνεις τους ανταγωνιστές σου και με τα νέα χρήματα "χτίζεις" τη μόνιμη πρωτοκαθεδρία σου. Με χρήματα εξουδετερώνεις τις δυνάμεις των αγορών και στη συνέχεια ως μονοπώλιο διατηρείς την παντοκρατορία σου.

Αντιλαμβανόμαστε ότι η σημερινή εκτεταμένη διαφθορά της Ευρώπης ξεκίνησε από την αγωνιώδη προσπάθεια της Γερμανίας να σωθεί. Δεν της αρκούσε της Γερμανίας να είναι απλά ανταγωνιστική σε σχέση με τους υπόλοιπους Ευρωπαίους εταίρους. Η Γερμανία έπρεπε να είναι ασυναγώνιστη, γιατί έπρεπε να "ξεφορτωθεί" τεράστιο δανειακό βάρος. "Βάρος", το οποίο δεν είχε η Γαλλία, για παράδειγμα. "Βάρος", το οποίο δεν της έδινε περιθώρια να χάνει δουλειές και πελάτες. Έπρεπε να διαφθείρει όποιον έβρισκε μπροστά της, προκειμένου να μην έχει απώλειες. Έπρεπε να προτείνει και να προωθήσει μια κοινή ευρωπαϊκή πολιτική σπατάλης, την οποία όμως δεν θα ακολουθούσε η ίδια. Πώς όμως μπορούσε να το κάνει αυτό; Οι τρόποι, για να ξεδεύουν τα κορόιδα χρήμα και να κάνουν πλούσιους τους τραπεζίτες, είναι τρεις.

Ο πρώτος είναι η πρόκληση τεχνητής ακρίβειας στην αγορά, η οποία επιτρέπει στους τραπεζίτες να αρπάζουν ό,τι έχουν οι άνθρωποι στις τσέπες τους και στην ιδανική περίπτωση να δανειζονται. Η αναίτια ακρίβεια όπου οι λαοί απλά για να επιβιώσουν —και κάνοντας στην πραγματικότητα τα ίδια πράγματα που έκαναν πάντα— θα ξεδεύουν πολύ περισσότερα χρήματα. Χωρίς να βελτιώνουν την ποιότητα της ζωής τους, θα "φορτώνουν" τις πιστωτικές τους κάρτες. Μέσα στα πλαίσια του στόχου της πρόκλησης της τεχνητής ακρίβειας ήταν ακόμα και ο σχεδιασμός του ίδιου του ευρωπαϊκού νομίσματος.

Το ίδιο το Ευρώ —ως νόμισμα— έχει σχεδιαστεί από τους τοκογλύφους, προκειμένου να προκαλέσουν τεχνητό κύμα ακρίβειας στην Ευρώπη. Είναι σχεδιασμένο εξ' αρχής, για να καταστρέψει κάποιους πολύ συγκεκριμένους λαούς. Τους λαούς, που εξ' αρχής στόχευαν οι αρχιτέκτονες της "πυραμίδας". Τους λαούς, που στόχευαν οι Αμερικανοεβραίοι και υποδείκνυαν στους Γερμανοεβραίους ως θύματά τους. Τους λαούς, που μέχρι τότε είχαν ασθενή νομίσματα και δεν θα μπορούσαν να ελέγξουν την ακρίβεια που θα προκαλούσε ένα νόμισμα με τεράστια αξία. Τα PIGS. Δεν μπορούσαν οι Έλληνες ή οι Ισπανοί ή οι Ιταλοί να ελέγξουν ένα νόμισμα, του οποίου τα κέρματα ήταν πιο ισχυρά από τα δικά τους ισχυρά χαρτονομίσματα. Δεν μπορούσαν οι Έλληνες να διαχειριστούν ένα "κέρμα", το οποίο ισοδυναμούσε με ένα παλιό πεντακοσάριο συν δύο εκατοστάρια και κάτι φιλά. Το αποτέλεσμα ήταν αυτό που βλέπουμε. Οι αγορές των πλουσίων λαών είναι ελεγχόμενες και φτηνές και αυτές των φτωχών ανεξέλεγκτα ακριβές.

Ο δεύτερος τρόπος, για να οδηγηθούν οι λαοί στην πολυπόθητη για τους κερδοσκόπους σπατάλη, είναι τα μεγάλα δημόσια έργα. Αναγκάζεις τους λαούς να χρηματοδοτήσουν φαραωνικού τύπου έργα, τα οποία είτε δεν έχουν ανάγκη είτε δεν θα έπρεπε να τους ενδιαφέρουν λόγω κόστους. Τους επιδοτείς δήθεν με "φωτοτυπίες", αλλά τους αναγκάζεις να "συγχρηματοδοτήσουν" με πραγματικά δάνεια τα άχρηστα ή περιττά ή απαγορευμένα έργα. Γίνεσαι συνέταρος με τους τοπικούς Μπομπολαίους και από εκεί και πέρα αυτοί τα αναλαμβάνουν όλα. Αυτοί, μέσω των δικών τους ΜΜΕ, προτείνουν τους "καταλληλότερους" και ξεκινάνε με χρήματα των τοκογλύφων τα φιλόδοξα έργα του Ραμσή του 3^{ου}.

Τέλος, ο τρίτος τρόπος είναι ο "εκσυγχρονισμός" των υπαρχουσών κρατικών υποδομών. Αναγκάζεις τους λαούς να χρηματοδοτήσουν την τεχνολογική αναβάθμιση αυτών των υποδομών. Τους δανείζεις άπειρα χρήματα, για ν' αγοράσουν αναγκαστικά τα δικά σου προϊόντα. Αναγκαστικά να εκσυγχρονιστεί ο ΟΤΕ, αλλά επίσης αναγκαστικά πρέπει να τον εκσυγχρονίσει ...η Siemens. Αναγκαστικά "λαδωμένα" και αναγκαστικά πανάκριβα τα από τη φύση τους απαγορευτικά για ένα μικρό κράτος έργα. Πληρώνεις Μαντέληδες και Σημίτηδες να συνεργαστούν με χαφιέδες της γερμανικής Στάζι —όπως ο Κόκκαλης— και κάνεις τη δουλειά σου. Αυτοί παριστάνουν τους εκσυγχρονιστές και τους τίμιους οπαδούς των "θρύλων" και εσύ λεηλατείς το σύμπαν. Όποιος αντιδρά, είναι σκοταδιστής και εθνικιστής.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τον λόγο που οι Αμερικανοί και οι Γερμανοί "αγάπησαν" και βέβαια χρηματοδότησαν τόσο πολύ την Ευρωπαϊκή Ένωση; Την εξόχως σπατάλη Ευρωπαϊκή Ένωση; Τον λόγο που οι ισχυροί έκαναν τα "κορόιδα", όταν οι δήθεν "πονηροί" έκλεβαν στις κοινοτικές επιδοτήσεις; Όταν οι δήθεν πονηροί έκλεβαν τα "κομφετί" της FED; Όταν τα "ποντίκια" της Μεσογείου έκλεβαν από το "τυρί" της "φάκας"; Όλα μέσα στο κόλπο ήταν. Ό,τι έκανε ο "εκσυγχρονιστής" Σημίτης στην Ελλάδα το ίδιο έκανε και ο "εκσυγχρονιστής" Μπαρόζο στην Πορτογαλία. Ό,τι ήταν οι Ολυμπιακοί Αγώνες για την Ελλάδα ήταν το Πανευρωπαϊκό για την Πορτογαλία.

Τα πάντα στόχευαν στο να οδηγήσουν τους λαούς στη σπατάλη και την υπερχρέωση. Οι Γερμανοί "πουλούσαν" προϊόντα και οι τοκογλύφοι δάνειζαν στους "αγοραστές". Οι ψεύτικες επιδοτήσεις "έδεναν" τα κράτη στην εβραϊκή "παγίδα" του γερμανού "σφαγέα". Αυτές οι επιδοτήσεις του "πέτσινου" χρήματος οδηγούσαν τα κράτη και τους λαούς στη σπατάλη και στην ακρίβεια. Στοιχεία απαραίτητα για τον σχεδιασμό, εφόσον χωρίς αυτά δεν θα μπορούσαν να δρομολογήσουν τα εγκλήματά τους. Χωρίς την κοινοτική "αλληλεγγύη" και τη δήθεν ενισχυτική πολιτική των κοινοτικών επιδοτήσεων δεν θα μπορούσαν να "σπρώχνουν" τα συμπληρωματικά δάνεια, τα οποία οδηγούσαν τα κράτη στο σημερινό ξεπούλημα και τους λαούς στην εξαθλίωση.

Η περίπτωση της Ελλάδας, δηλαδή, είναι η αντιπροσωπευτικότερη περίπτωση, εφόσον πάνω της δοκιμάστηκαν όλες οι πρακτικές. Ακόμα και σήμερα στην εποχή του ΔΝΤ η Ελλάδα στην πραγματικότητα αποτελεί το βασικό "πείραμα" της Νέας Τάξης. Αν κατορθώσουν και με τα ψεύτικα χρήματα της FED αρπάξουν την Ελλάδα από τα χέρια των Ελλήνων, τότε θα γνωρίζουν ότι αυτό μπορούν να το κάνουν παντού στο κόσμο. Αν το καταφέρουν στην Ελλάδα, θα το δοκιμάσουν στην Ισπανία, την Πορτογαλία και όπου αλλού τους ενδιαφέρει. Ό,τι βλέπουμε σήμερα να συμβαίνει εις βάρος της Ελλάδας, είναι μέρος μιας καλά οργανωμένης επίθεσης, που οδηγεί σε ένα πολύ συγκεκριμένο αποτέλεσμα. Αφού την οδήγησαν με το "καρότο" των επιδοτήσεων και των δανείων εκεί όπου ήθελαν, τώρα την απειλούν με το "μαστίγιο", προκειμένου να τους παραδώσει ό,τι της ανήκει.

Την Ελλάδα τη βύθισαν στη διαφθορά και τη σπατάλη αυτοί, οι οποίοι σήμερα την κατηγορούν για σπατάλη και διαφθορά. Οι ίδιοι, που μας δείχνουν τώρα τα μεσαία "δάκτυλά" τους, είναι οι ίδιοι που μας επέβαλαν την αθλιότητα ...Τα ζώα, που διόρισαν τους Σημίτηδες και τους Πάγκαλους να μας κυβερνάνε και να φτάνουν σήμερα να μας λένε ότι ..."μαζί τα φάγαμε". "Μαζί τα φάγαμε", επειδή οι προδότες άνοιξαν την αγορά και αφού κατέστρεψαν την ελληνική παραγωγή υπέρ της Γερμανίας, επιδοτούσαν την επιβίωση των άνεργων πλέον Ελλήνων υπό καθεστώς αφόρητης ακρίβειας. Επιδοτούσαν την επιβίωση των πιο φτωχών Ευρωπαίων στην πιο ακριβή αγορά της Ευρώπης. Αυτό ήταν το "άλλοθι", που επικαλείται ο Πάγκαλος, για να εξασφαλίσει την ανοχή μας απέναντι στο σφαγιαστικό ΔΝΤ. Την επιδότηση της φτώχειας τα κτήνη τη μετέτρεψαν σε συνοχοή και έβαλαν τον φτωχό λαό στην ίδια

πλευρά με τους κλέφτες. Ακόμα και ένα "επίδομα αλληλεγγύης", που παίρνει παράνομα κάποιος φτωχός, πάνω στην αγωνία του να επιβιώσει, τον καθιστά "ομοούσιο" του Μπόμπολα και του Τσοχατζόπουλου.

Όλα αυτά δεν έγιναν στην τύχη. Υπήρχε ολόκληρος σχεδιασμός, για να φτάσουμε στο σημείο αυτό. Όλα ξεκίνησαν το 1998, όταν η ελληνική κυβέρνηση έθεσε ως κύρια επιδίωξη την ένταξη στην ΟΝΕ ...Την εποχή που μας "παραμύθιαζαν" με την "ισχυρή" Ελλάδα και τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Τότε όμως τα νούμερα δεν έβγαιναν και φυσικό ήταν να μην βγαίνουν. Για να μπορέσουν οι δωσίλογοι των Ναζί —τύπου αδερφών Σημίτη— να το καταφέρουν αυτό, απευθύνθηκαν —σύμφωνα με τους New York Times και τη Wall Street Journal— στη διαβόητη Goldman Sachs. Στον υπόκοσμο της παγκόσμιας οικονομίας. Τότε "μαγείρευαν" τα Greek statistics.

Τότε όμως κανένας από τους σημερινούς "ηθικολόγους" Γερμανούς δεν διαμαρτυρόταν. Στην πραγματικότητα όχι απλά δεν διαμαρτύρονταν, αλλά είχαν επιβάλει και τον νόμο της σιωπής για όσους είχαν την αφέλεια να διαμαρτυρηθούν. Είχαν επιβάλει τη στρατιωτική "σιγή" πριν την επίθεση. Όπως αποκαλύπτεται στη γερμανική Bild, υπήρχε κλίμα τρομοκρατίας εναντίον όποιου τολμούσε ν' αμφισβητήσει τη δυνατότητα της Ελλάδας να μπει στην Ευρωζώνη ...Εναντίον όποιου αμφισβητούσε τη μαγειρική της Goldman Sachs ...Εναντίον του οποιουδήποτε ...Ακόμα κι αν αυτός ήταν ανώτατος Γερμανός αξιωματούχος. Είναι γνωστή πλέον η επιστολή του τότε Υπουργού Οικονομικών της Γερμανίας Χανς Άιχελ προς τον τότε επικεφαλής της Bundesbank Έρνστ Βέλτεκε με στόχο να σταματήσουν οι επικριτικές φωνές εκ μέρους της Bundesbank και συγκεκριμένα του Χανς Ρέκερς, μέλους του διοικητικού συμβουλίου της Bundesbank.

Έκλειναν "στόματα" εκείνη την εποχή οι Γερμανοί. Υπήρχε τρομοκρατία εναντίον του όποιου απλά περιέγραφε την απλή λογική. Γιατί; Γιατί αυτό ήταν το όλο κόλπο. Η Ελλάδα έπρεπε να μπει στη ζώνη του Ευρώ, για να καταστραφεί. Για να κατακτηθεί από τους δανειστές της. Για να μπορέσει —παρανόμως και παραλόγως— να δανειστεί εκείνα τα ποσά, τα οποία θα την οδηγούσαν με μαθηματική ακρίβεια στη χρεοκοπία. Εκείνα τα ποσά, τα οποία δεν θα μπορούσε και δεν είχε κανέναν λόγο να τα δανειστεί, αν παρέμενε στην δραχμή. Δεν θα μπορούσε με την δραχμή ως νόμισμα να δανειστεί τρισεκατομμύρια επί τρισεκατομμυρίων χωρίς να υπάρξει κοινωνική αντίδραση. Δεν θα μπορούσε με λίγα λόγια να πάρει ένα μεγάλο κομμάτι από τον "μουντζούρη" της Γερμανίας.

Τότε οι Γερμανοί επέβαλαν την απόλυτη σιωπή. Τρομοκράτησαν όλο τον κόσμο, που για τον άλφα ή βήτα λόγο ήθελε να σταματήσει την καταναγκαστική οικονομική αυτοκτονία της Ελλάδας. Επέβαλαν για πρωθυπουργό της Ελλάδας τον "κατάλληλο" Σημίτη, του αδερφού του ακόμα καταλληλότερου πράκτορά τους. Τότε η ηθική τους δεν υπήρχε. Τότε το ψέμα βόλευε. Τότε, όχι μόνον ήθελαν, αλλά ανάγκαζαν ακόμα και με απειλές την Ελλάδα να είναι εκτός από "ψεύτρα" και σπάταλη, για να τη φορτώνουν με πανάκριβη τεχνολογική "σαβούρα". Υπό το καθεστώς απειλών ανάγκαζαν την Ελλάδα να κάνει ολυμπιακές και άλλες φιέστες, δημιουργώντας νέα χρέη, για να μπορεί η "νοικοκυρεμένη" Γερμανία να ξεπληρώνει τα χρέη της, χωρίς να ξοδεύει δεκάρα τσακιστή. Γι' αυτόν τον λόγο εκείνη την εποχή κανένας στην Ευρώπη —και κυρίως οι "ηθικολόγοι" του Βερολίνου— δεν "έβλεπαν" τι έκαναν τα κτήνη της Goldman Sachs και τα "εκσυγχρονιστικά" καθάρματα.

Κάποιοι "μεταμφιέζαν" το "κουνέλι" των Βαλκανίων σε "λιοντάρι", για να το βάλουν στο "κλουβί" των "λεόντων" ...Των "λεόντων", που το κατασπάραξαν και τώρα το "κατηγορούν" ότι τα ξεγέλασε. Τα ξεγέλασε, όχι επειδή δεν ήταν "νόστιμο" ή "τρυφερό", αλλά επειδή δεν

ήταν "λιοντάρι". Τα χορτάτα "λιοντάρια" ξεγελάστηκαν τα καημένα. Έφαγαν το μεταμφιεσμένο "κουνέλι" και ακόμα δεν μπορούν να ανεχθούν ότι τα ξεγέλασε. Εκεί που περίμεναν μια ωραία και επικίνδυνη "μονομαχία" με ένα ισχυρό κι ανταγωνιστικό "λιοντάρι", είδαν ένα "κουνέλι" να ξαπλώνει ανήμπορο στο "πιάτο" τους. Γι' αυτό "θύμωσαν". Μάλλον επειδή δεν "γυμνάστηκαν" με την εύκολη ελληνική περίπτωση και τους απειλεί η "χοληστερίνη".

Αυτοί είναι οι σύγχρονοι κατακτητές της Ελλάδας. Οι σύγχρονοι Ναζί-μενς. Με διαφθορές, ελεεινούς προδότες και χαφιέδες κατάφεραν να λεηλατήσουν έναν λαό και ένα κράτος. Με χαμερπείς Χρυστοφοράκους και ελεεινούς Μαντέληδες κάνουν "πόλεμο". Με "βραβεία" δουλεύουν τον κόσμο με τους "διαπρεπείς" δωσίλογους. Στο όνομα μιας δήθεν ενιαίας Ευρώπης. Στο όνομα μιας δήθεν ενωμένης ευρωπαϊκής "οικογένειας". Ποια "οικογένεια" μπορεί να υπάρξει και να επιβιώσει στο μέλλον, όταν ο ισχυρός κλέβει και βιάζει τους πιο αδύναμους; Πόσο μπορεί να επιβιώσει μια Ε.Ε. με μια Γερμανία να πιάνει τον "κώλο" όλων των άλλων; Τέτοια "οικογένεια" μόνον ο Χίτλερ ονειρευόταν και αυτό το πλήρωσε η Γερμανία.

Η Γερμανία, η οποία αποδεικνύει ότι δεν μπορεί ή δεν θέλει να ελέγξει σε καμία περίπτωση αυτούς, οι οποίοι κατά καιρούς την κυβερνούν. Η Γερμανία, η οποία αποδεικνύει ότι δεν μπορεί ν' απαλλαγεί από τους Εβραίους "εντολοδότες" δυνάστες της. Θα αποδειχθεί για μια ακόμη φορά αυτό, το οποίο ήδη έχουν αρχίσει και "ψιθυρίζουν" όλοι στην Ευρώπη και σύντομα θ' αρχίσουν να το "φωνάζουν" ...Ότι ήταν λάθος της Ευρώπης που εμπιστεύτηκε τη Γερμανία. Όλοι μας νομίζαμε πως είχαμε απέναντί μας μια Γερμανία, που ήθελε να γίνει ευρωπαϊκή, ενώ στην πραγματικότητα είχαμε μια Γερμανία, που ήθελε να ξαναδοκιμάσει να κάνει την Ευρώπη γερμανική.

Σαράντα χρόνια βαρεθήκαμε ν' ακούμε τη γερμανική "συγγνώμη" και μόλις "χαλαρώσαμε" είδαμε τη Γερμανία να πνίγει μέσα στο αίμα της τη Σερβία. Την ίδια Σερβία, την οποία μάτωσε ο Χίτλερ. Τώρα αναγκάζει την Ελλάδα και την Τουρκία ν' αυξήσουν τον εξοπλιστικό τους ανταγωνισμό, για να μην "πέσουν" οι δείκτες της ανάπτυξής της. "Ματώνει" η Ελλάδα, για να μην στερηθεί το "αίμα" ο βρικόλακας του Ρήνου. Πιέζουν τους Έλληνες ν' ανοίξουν δήθεν "αγορές", για να τους "φάνε" την αμύθητης αξίας λαϊκή περιουσία. Αυτός είναι ο στόχος των Γερμανών. Απλά τώρα αποκαλύπτεται. Μας δάνειζαν όπως οι τοκογλύφοι δανείζουν σε έναν αφελή κληρονόμο. Μας δάνειζαν, για να μας αρπάξουν την εθνική μας περιουσία. Αναγνώριζαν τα ψεύτικα στοιχεία της Goldman Sachs, για να μην σταματήσουν να μας "φορτώνουν" νέα δάνεια.

Τώρα, όπως συμβαίνει με τους τοκογλύφους, άλλαξαν στάση. Τώρα δεν υπάρχουν χαμόγελα. Τώρα οι Έλληνες είναι ψεύτες. Τους ξεγέλασαν. Τώρα δεν θέλουν να τους δώσουν χρήματα. Τώρα θέλουν να τους αρπάξουν την περιουσία. Γι' αυτό γίνονται όλες αυτές οι γερμανικές "παραστάσεις" τρόμου. Για να τους αρπάξουν μετά από τον ΟΤΕ και τη ΔΕΗ και ό,τι άλλο έχει απομένει. Ακόμα και το νερό που πίνουν οι Έλληνες θέλουν να το διεκδικήσουν. Πόσο μεγάλη είναι η αξία της ελληνικής περιουσίας, που έγινε λεία της γερμανικής λεηλασίας; Αρκεί να σκεφτεί κάποιος ότι σήμερα η πανίσχυρη Γαλλία αναγκάζεται και ξεπουλάει ένα μεγάλο μέρος της ακίνητης περιουσίας της στο εξωτερικό, για να εξοικονομήσει περί τα 300 εκατομμύρια ευρώ άπαξ και ο ΟΤΕ, που μας άρπαξαν οι Γερμανοί τζάμπα, έχει κέρδη 2,5 δις ευρώ τον χρόνο ...Ζωντανό χρήμα κάθε χρόνο.

Τα ίδια κάνει η Γερμανία σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της Ευρώπης. Ληλατεί και διαφθείρει όποιον λαό και κράτος βρίσκει μπροστά της. Από την Ελλάδα και την Ουγγαρία μέχρι την Πολωνία, παντού τα ίδια κάνει. Έχει σπάσει τον "μουντζούρη" της Ενοποίησής της και τον έχει μοιράσει στην υπόλοιπη Ευρώπη. Το αρχικό δημοσιονομικό χρέος της Ενωμένης

Γερμανίας έχει γίνει ο δημοσιονομικός εφιάλης των κρατών της Ενωμένης Ευρώπης. Αυτό, δηλαδή, το οποίο επεδίωκαν από την αρχή ο Γκρίνσπαν και η συμμορία του. Αυτό, που έδωσαν στη Γερμανία ως ρόλο. Εξαιτίας των αναγκών αυτού του ρόλου βλέπουμε τη φαινομενικά αλλοπρόσαλλη γερμανική συμπεριφορά. Γι' αυτόν τον λόγο η Γερμανία, ενώ εμφανίζεται ως το κράτος που διαφθείρει τους πάντες, στη συνέχεια κατηγορεί με πάθος τους διεφθαρμένους. Ο απόλυτα "λερωμένος" "αρχάγγελος" της "καθαρότητας".

Η απόλυτη ειρωνεία. Οι "σημαιοφόροι" της καθαρότητας στην Ευρώπη είναι οι διαφθορείς της Ευρώπης. Οι σύγχρονοι άρπαγες "Ούννοι" της Ευρώπης. Έχουν βάσει τα χέρια τους παντού. Δεν έχουν ούτε ιερό ούτε όσιο και δεν σέβονται ούτε τα ιερά και όσια των άλλων. Εδώ και δέκα χρόνια η Γερμανία έχει στοιβάξει απαιτήσεις —περιουσία στο εξωτερικό, δηλαδή— σχεδόν ενός τρισεκατομμυρίου ευρώ έναντι των άλλων χωρών της ευρωζώνης. Αυτός είναι ο γερμανικός "μουντζούρης", τον οποίο θα πρέπει να πληρώσουν οι ευρωπαϊκοί λαοί με τις εθνικές τους περιουσίες. Η Γερμανία για άλλη μια φορά επιτέθηκε στην Ευρώπη και στους λαούς της.

Αυτό είναι λογικό και έχει την εξήγησή του. Η Γερμανία έχει λόγους που δεν μπορεί να καθίσει "ήσυχη". Είναι μέσα στο DNA της το να μην κάθεται "ήσυχη". Είναι προφανές ότι το χαρακτηριστικό της αυτό κάποιοι ισχυροί παράγοντες της παγκόσμιας εξουσίας το γνωρίζουν και μπορούν να "παίζουν" μ' αυτό. Μπορούν να εξυπηρετούν τα συμφέροντα τους, ρυθμίζοντας κατά βούληση τη συμπεριφορά της Γερμανίας. Ενεργοποιούν ένα "όπλο", το οποίο, κάθε φορά που τους χρειάζεται, το στρέφουν εναντίον των εχθρών τους. Αυτό ακριβώς είναι η Γερμανία. Ένα "όπλο", που, όποιος γνωρίζει το πώς λειτουργεί, μπορεί να το στρέψει όπου τον βολεύει. Προφανώς αυτό το γνωρίζουν οι διάφοροι Μπους και οι Εβραίοι τραπεζίτες και το χρησιμοποιούν κατ' επανάληψη τον τελευταίο αιώνα.

Ποιο είναι όμως το μυστικό αυτής της προβλέψιμης αλλά εξαιρετικά επικίνδυνης γερμανικής συμπεριφοράς; Η Γερμανία είναι διαρκώς επικίνδυνη, γιατί στην πραγματικότητα έχει τη συμπεριφορά ενός σεξουαλικά κακοποιημένου παιδιού. Ενός παιδιού, το οποίο συνδέει το κακό της έννοιας της "κακοποίησης" αποκλειστικά με την έννοια της "αδυναμίας" και αυτό είναι λάθος. Θεωρεί λανθασμένα ότι το κακό είναι ένα φυσικό φαινόμενο, συνδεδεμένο απόλυτα με την ανθρώπινη φύση. Θεωρεί λανθασμένα ότι το κακό, που υπέστη, δεν οφείλεται στο γεγονός ότι ο άλλος είναι ένα κτήνος, αλλά στο ότι ο ίδιος ήταν αδύναμος.

Αυτό είναι ένα τρομερό λάθος, το οποίο παράγει ολέθρια αποτελέσματα, εφόσον του δίνει εσφαλμένο "προσανατολισμό". Το προσανατολίζει διαρκώς προς την ισχυροποίηση. Την ισχυροποίηση με κάθε τρόπο και χωρίς να υπολογίζεται το κόστος, εφόσον αυτή θεωρεί ότι είναι η μοναδική λύση για την αποφυγή επανάληψης της "τραυματικής" εμπειρίας. Με αυτόν τον τρόπο δικαιολογεί τα κτήνη και αναγνωρίζει ίχνη "νομιμότητας" στη φύση τους, θεωρώντας αδικαιολόγητη μόνον την αδυναμία και όχι την κτηνωδία. Δεν θεωρεί λύση το δίκιο ή τον νόμο, που περιορίζει τα κτήνη, αλλά θεωρεί σαν λύση την απόκτηση της δύναμης, που τα νικάει. Έτσι, όταν είναι δυνατός, θεωρεί ότι έχει το "δικαίωμα" να κακοποιεί αδύναμους, ενώ, όταν είναι αδύναμος, δεν αντιδρά στην κακοποίηση.

Αυτό έκανε πάντα η Γερμανία και αυτό κάνει και τώρα. Αυτό είναι λογικό, εφόσον η ίδια η γερμανική ιστορία "ξεκινάει" από ένα τέτοιο "τραυματικό" γεγονός. Η έναρξη της ιστορίας τους ξεκινάει από τον "βιασμό" των Γερμανών από τη Ρώμη, συνεχίζεται με την ανταπόδοση αυτού του "βιασμού" και ολοκληρώνεται με νέο "βιασμό" τους. Οι "συμπαίκτες" της Ρώμης σ' αυτό το πολεμικό παιχνίδι είναι οι λεγόμενοι Γερμανοί. Γερμανοί, δηλαδή, ήταν αυτοί, τους οποίους πολεμούσε η Ρώμη πέρα από τον Ρήνο. Γερμανοί ήταν αυτοί, που την νίκησαν στον

Τευτοβούργιο Δρυμό και Γερμανοί ήταν αυτοί, τους οποίους νίκησε εκ νέου ο Καίσαρας Κλαυδιανός. Έτσι μπήκαν οι Γερμανοί στην ευρωπαϊκή ιστορία. Ως εχθροί της Ρώμης και όχι ως φορείς κάποιου ειδικού πολιτισμού. Επειδή ήταν αθάνατη η Ρώμη, έγιναν αθάνατοι και οι εχθροί της. Επιβίωνε η Ρώμη στον χρόνο και μαζί μ' αυτήν παρέμεναν ζωντανοί και οι Γερμανοί. Επειδή η Ρώμη ήταν γνωστή στην ιστορία, έμειναν γνωστοί κι αυτοί, οι οποίοι σε κάποια στιγμή την νίκησαν.

Αυτό είναι το θεμέλιο της ύπαρξης των Γερμανών και γι' αυτό δεν χάθηκαν όπως οι Γότθοι, οι Οστρογότθοι, οι Ούννοι κλπ.. Στην πραγματικότητα, δηλαδή, πρόκειται περί ετεροπροσδιορισμού. Γερμανοί ήταν αυτοί, τους οποίους η Ρώμη προσδιόριζε ως τέτοιους με βάση τον δικό της πολιτισμό. Γερμανία ήταν ο χώρος, όπου η ίδια η Ρώμη είχε προβλήματα με τους Γερμανούς ή δημιουργούσε προβλήματα σ' αυτούς. Ακόμα και το όνομα της Γερμανίας ανήκει στη Ρώμη και δεν είναι αποτέλεσμα αυτοπροσδιορισμού, που προέκυπτε από τον αντίστοιχο πολιτισμό. Το όνομα προέρχεται από τη ρωμαϊκή επαρχία, η οποία εκτεινόταν περίξ του Ρήνου και ονομαζόταν "Μεγάλη Γερμανία".

Από εκεί και πέρα η γερμανική ιστορία είναι μια διαρκής ζύμωση αυτής της περιέργης σχέσης με την κεντρική εξουσία της Ρώμης. Μια συνεχής εναλλαγή του μίσους, το οποίο γίνεται θαυμασμός και το αντίθετο. Αυτό είναι λογικό, αν σκεφτεί κάποιος ότι ο μεγάλος "Γερμανός", που οδήγησε τους Γερμανούς στον θρίαμβο κατά της Ρώμης, στην πραγματικότητα ήταν Ρωμαίος. Στρατιωτικός αξιωματούχος και κατά πάσα πιθανότητα θαυμαστής της Ρώμης ήταν ο γερμανικής καταγωγής Αρμίνιος ή Χέρμαν. Από αυτόν ξεκινάνε και συνδέονται όλα αυτά μεταξύ τους.

Από τη θρησκεία της Γερμανίας μέχρι την πολιτική της εξέλιξη τα πάντα συνδέονται —είτε άμεσα είτε έμμεσα— με τη Ρώμη. Η θρησκεία της είναι το αποτέλεσμα της σύγκρουσής της με τη Ρώμη. Η ιστορία της είναι το αποτέλεσμα της σύγκρουσής της με όλο τον κόσμο για τη διαδοχή της Ρώμης. "Heiliges Römisches Reich Deutscher Nation" είναι το επίσημο όνομα της γερμανικής ομοσπονδίας, την οποία όλοι γνωρίζουν ως Ράιχ. Ακόμα και ο περίφημος αετός, ο οποίος κοσμούσε τα εμβλήματα του Χίτλερ ή το σημερινό εθνόσημο της Γερμανίας, είναι ο αετός της Ρώμης.

Από τότε λοιπόν —που το "νεαρό" και άρα αδύναμο γερμανικό έθνος "βιάστηκε" από την πανίσχυρη Ρώμη και κατόρθωσε ν' ανταποδώσει— μέχρι και σήμερα έχουμε επανάληψη της ίδιας άρρωστης συμπεριφοράς. Το έθνος αυτό αυτοθαυμάστηκε από το επίτευγμά του και θέλει να μιμείται αυτόν, ο οποίος το ανάγκασε να το επιτύχει. Στην πραγματικότητα θαυμάζει και ζηλεύει τον "βιαστή" του και τον μιμείται, γιατί στην ασφαλή μίμηση γεύτηκε την πρώτη του δόξα. Όποιος "βίασε" τη Γερμανία, έτυχε του θαυμασμού και της μίμησής της. Τη "βίασε" η Ρώμη και την μιμήθηκε. Στη συνέχεια και κατά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο τη "βίασε" η Βρετανία και θέλησε η Γερμανία να τη μιμηθεί, ξεκινώντας μια "όψιμη" και εκτός χρόνου και τόπου αποικιοκρατική δραστηριότητα.

Τελευταίοι που τη "βίασαν" είναι οι Αμερικανοί και οι Εβραίοι και αυτούς σήμερα οι Γερμανοί θαυμάζουν και μιμούνται. Γι' αυτόν τον λόγο ακόμα και σήμερα η Γερμανία, η οποία στην πραγματικότητα βρίσκεται υπό αμερικανοεβραϊκή κατοχή, όχι μόνον δεν αντιδρά σ' αυτήν την κατοχή, αλλά στην κυριολεξία είναι ειλικρινώς η πιο φιλοαμερικανική και φιλοεβραϊκή χώρα της Ευρώπης. Οι Γερμανοί κάνουν και σήμερα αυτό που έκαναν πάντα...Λατρεύουν και θαυμάζουν τους βιαστές τους. Τώρα δεν διεκδικούν κτήσεις ή αποικίες, όπως έκαναν, μιμούμενοι τα προηγούμενα ρωμαϊκά ή βρετανικά πρότυπά τους. Τώρα "αμερικανίζουν", γιατί αυτό νομίζουν ότι είναι το "τέλειο". Τώρα "εμπορεύονται" τον

ιμπεριαλισμό σαν τους Αμερικανούς και τους Εβραίους, γιατί αυτό νομίζουν ότι είναι το πιο αποδοτικό. Τώρα, είτε "πουλάνε" —ακόμα και με την απειλή βίας— "νομιμοφροσύνη", όπως "πουλάνε" οι Αμερικανοί "δημοκρατία", είτε ηθικολογούν σαν τους Εβραίους ...Με το αζημίωτο βέβαια ...όπως τα πρότυπά τους.

Αυτά, τα οποία λέμε, δεν αποτελούν μυστήρια. Μια απλή σειρά στη σκέψη απαιτούν, για να εμφανιστούν. Είναι επαναλαμβανόμενα φαινόμενα, τα οποία γίνονται αντιληπτά, ξεφυλλίζοντας κάποιος την ευρωπαϊκή ιστορία. Όταν το γερμανικό έθνος είναι ισχυρό, εύκολα ρέπει προς τον "βιασμό" των άλλων και όταν είναι αδύναμο ανέχεται τον "βιασμό". Όταν είναι δυνατό, μοιάζει στην έπαρση, την αλαζονεία και το θράσος με την Ρώμη, ενώ, όταν είναι αδύναμο, καταρρέει και περιορίζεται στη γερμανική ηττοπαθή του μορφή. Όταν είναι ισχυρό, ποδοπατάει όποιον βρίσκει μπροστά του και όταν είναι αδύναμο ζητάει συγνώμη ...και από τις καρέκλες των απόντων. Με αυτόν τον τρόπο εξηγούνται αυτά, τα οποία βλέπουμε να συμβαίνουν εντός της Γερμανίας.

Αυτά, τα οποία έχει ανεχθεί και εξακολουθεί να ανέχεται η Γερμανία από ξένους —κυρίως από τους Εβραίους— μέσα στην ίδια την επικράτειά της, δεν τα έχει ανεχθεί κανένας άλλος λαός. Ο πιο παρακατιανός λαός στον Πλανήτη θα αντιδρούσε βίαια, αν κάποιος του φέρονταν μέσα στην ίδια του την πατρίδα όπως φέρονται οι Εβραίοι στους Γερμανούς μέσα στην ίδια τη Γερμανία. Ακόμα και οι γύφτοι θα έδιωχναν με τις κλωτσιές τους Εβραίους από τις παράγκες τους, αν τους φέρονταν τόσο υποτιμητικά. Και όμως... οι Γερμανοί, ακόμα και σήμερα, που είναι πανίσχυροι, ανέχονται να τους μειώνουν και να τους προσβάλουν καθημερινά τα "τρωκτικά" της ερήμου ...Οι πιο ελεεινοί άνθρωποι, που έχουν πατήσει το πόδι τους σ' αυτόν τον Πλανήτη, καθημερινά μειώνουν, προσβάλουν και κακοποιούν τους ..."Über Alles". Αυτή η συμπεριφορά του υποταγμένου και του κακοποιημένου είναι που μεταφέρει την παλιά "αρρώστια" και στη σύγχρονη Γερμανία και αυτήν εξάγει στον περίγυρο. Την προσβάλουν καθημερινά οι Εβραίοι και η Γερμανία γίνεται προσβλητική ..όπου μπορεί και όπου την "παίρνει".

Αυτό το χαρακτηριστικό είναι που της δίνει έναν μόνιμο "προσανατολισμό". Τον μόνιμο προσανατολισμό της ενδυνάμωσης. Οι μέθοδοι είναι αυτές που αλλάζουν και όχι οι στόχοι. Κάποτε την ταπείνωσαν οι Βρετανοί και την "πλήρωσε" όλη η Ευρώπη. Σήμερα την ταπεινώνουν οι Εβραίοι και την "πληρώνουμε" και πάλι όλοι μας. Κάποτε επιχείρησε να κατακτήσει τον κόσμο με τα όπλα και δεν τα κατάφερε. Σήμερα επιχειρεί το ίδιο με άλλα μέσα και κυρίως τη διαφθορά. Κάποτε ήθελε να μιμηθεί την στρατιωτική επιτυχία της Ρώμης και της Βρετανίας και σήμερα μιμείται την επιτυχία των διαφθοροποιών Εβραίων. Των Εβραίων, οι οποίοι την κατέκτησαν με ψέματα και μερικά χρήματα. Των Εβραίων, οι οποίοι την καθοδηγούν στο να κατακτήσει την Ευρώπη επίσης με ψέματα και μερικά χρήματα. Σήμερα η Γερμανία πρέπει να είναι ο μεγαλύτερος διαφθορέας στον κόσμο ...Η μεγαλύτερη "παραγωγός" δύναμη διαφθοράς στον κόσμο.

Όπου υπάρχει κρατική διαφθορά, αναζητάς πλέον τη γερμανική εταιρεία που την προκαλεί. Όπου υπάρχει "αρρώστια", αναζητάς τον γερμανικό παθογόνο "ιό". Τον ελεεινό "ιό" μιας χαζής Μέρκελ, ενός μισάνθρωπου σακάτη και μιας νιόπαντρης "αδερφής", που μας κάνει να βλέπουμε με μεγαλύτερη εκτίμηση ακόμα και τους Ναζί. Μόνον το Ισραήλ αυτός ο βρομερός "ιός" δεν τολμά να αδικήσει. Τρέμει ο γίγαντας της Ευρώπης τον νάνο της Μέσης Ανατολής. Τρέμει ο γερμανικός ελέφαντας το σιωνιστικό ποντίκι. Μέχρι και κοινές απάτες έχει κάνει ο επαγγελματίας "αδιάφθορος" για να το εξυπηρετήσει. Ασιατικά φρούτα προέλευσης Ισραήλ πουλάει η Γερμανία για ευρωπαϊκά. Όλους τους άλλους —κυρίως τα PIGS της

Μεσογείου— τους προσβάλει καθημερινά και τους έχει στην κυριολεξία ρημάξει, αποκομίζοντας τεράστια κέρδη.

Μέχρι και οι Αμερικανοί απηύδησαν πλέον από την υποκριτική γερμανική "καθαρότητα", που προσκομίζει τεράστια κέρδη. Όλα τα σκάνδαλα, τα οποία αποκαλύπτονται —και θ' αποκαλυφθούν στο μέλλον—, από τις έρευνες των ΗΠΑ ξεκινάνε. Θέμα χρόνου είναι να γελάσουμε. Θα γίνει "εμφύλιος" μεταξύ των ισχυρών. Οι μεγαλύτεροι ιμπεριαλιστές του Πλανήτη χάνουν κέρδη από τους μεγαλύτερους διαφθορείς του Πλανήτη ...και δεν το ανέχονται πλέον. Οι Αμερικανοί, με στρατιωτικά έξοδα που ξεπερνούν το ένα τρις δολάρια τον χρόνο, βλέπουν ότι χάνουν ιμπεριαλιστικές λείες από μια Γερμανία, η οποία για λόγους οικονομίας διατηρεί ένα στράτευμα με τρεις αγροφύλακες, έναν χωροφύλακα και μια χαζή πρώην πράκτορα της Στάζι.

Έχει δίκιο λοιπόν ο Σόιμπλε, όταν μιλάει για κράτη, τα οποία πρέπει ν' αποδείξουν ότι δικαιούνται την αυτοδιαχείριση. Έχει δίκιο και άποψή μας είναι ότι η Γερμανία είναι ένα από αυτά τα κράτη. Ένα κράτος, το οποίο πρέπει να μας αποδείξει εμπράκτως ότι δικαιούται την αυτοδιαχείριση, προκειμένου να μην κάνει κακό όχι μόνον στον περίγυρό της, αλλά και στον ίδιο της τον εαυτό. Αν δεν μπορεί η ενιαία Γερμανία να διαχειριστεί την ελευθερία της, ας παραδώσει τη διαχείρισή της σε επιτρόπους. Αν κάθε φορά, που αισθάνεται δυνατή, "μεθάει" και δεν μπορεί να κάνει το καλό ούτε στον εαυτό της ούτε στους άλλους, ας διαλύσει ως ομοσπονδία κρατών.

Αυτό συμβαίνει με τη Γερμανία και σήμερα και πάντα. Η Γερμανία λειτουργεί σαν ένας γιγαντιαίος "Νάρκισσος", ο οποίος καθρεφτίζεται στον Ρήνο. Ένας ρωμαλέος νέος, ο οποίος, κάθε φορά που βλέπει τον εαυτό του, γοητεύεται, μεθά και πνίγεται στο αίμα το δικό του ...και δυστυχώς και των άλλων ...Ένας οπλισμένος "Νάρκισσος". Ακίνδυνος όταν βρίσκεται μισοπνιγμένος καταγής και δεν αυτοθαυμάζεται και θανάσιμος εάν σηκωθεί όρθιος. Αν αυτό το μέγεθος, το οποίο προκαλεί τον αυτοθαυμασμό, είναι το πρόβλημα του "Νάρκισσου", ας το απαλείψουμε άπαξ. Δεν υπάρχει λόγος να υπάρχει γερμανική ομοσπονδία. Δεν υπάρχει λόγος να υπάρχει το Ράιχ και να βλέπουμε κάθε φορά τις νέες και χειρότερες μορφές του. Ας δούμε πώς θα ήταν η κατάσταση, αν το κράτος της Βαυαρίας λειτουργούσε ανεξάρτητο δίπλα στο επίσης ανεξάρτητο κράτος της Έσσης ή της Κάτω Σαξονίας.

Από τη στιγμή που ο γερμανικός λαός στην πραγματικότητα δεν ελέγχει την κεντρική γερμανική διοίκηση και αυτή κάθε λίγες δεκαετίες οδηγεί τη Γερμανία σε ιμπεριαλιστικά εγκλήματα και στη συνέχεια σε κλάματα και συνιώμες, δεν υπάρχει λόγος να υπάρχει. Από τη στιγμή που η διοίκηση αυτή ελέγχεται αποκλειστικά από Εβραίους τραπεζίτες της Φρανκφούρτης και όχι μόνον, δεν υπάρχει λόγος να υπάρχει το ενιαίο "σώμα" της Γερμανίας. Δεν υπάρχει λόγος ύπαρξης για έναν γίγαντα, ο οποίος, άπαξ και υπάρχει, τραυματίζει και αυτοτραυματίζεται. Πολύ περισσότερο δεν υπάρχει λόγος να διατηρείται στη ζωή ένας κρατικός γίγαντας, του οποίου ο ρόλος είναι να παίζει τον οπλισμένο "μπράβο" των Ρότσιλντ, των Ροκφέλερ και των Μπους.

Ο Μεσαίωνας "πέθανε" και δεν υπάρχει λόγος να υφίστανται τα "οχήματα", τα οποία τον μεταφέρουν στο μέλλον. Απλά πράγματα. Ο κόσμος έχει αλλάξει. Ο Πλανήτης είναι δεδομένος και είμαστε υποχρεωμένοι να συνυπάρξουμε πάνω σ' αυτόν. Είναι πολύ μικρός, για ν' αντέξει νέους στρατηλάτες και κατακτητές. Δεν υπάρχουν μέρη ν' ανακαλυφθούν και να κατακτηθούν. Δεν υπάρχουν κενά, για να πληρωθούν. Οι μόνες "αυτοκρατορίες", οι οποίες θα επιβιώσουν από εδώ και πέρα, θα είναι αυτές των πανανθρώπινων οραμάτων και των εφαρμόσιμων ιδεών. Το μεγαλείο ενός λαού δεν μετριέται πλέον με τα οικόπεδα και τα

κανόνια, παρά με τη γνώση και τον πολιτισμό του. Το μεγαλείο ενός συστήματος δεν μετριέται με την έκτασή του, παρά με τη λειτουργικότητά του σε σχέση με τους πολίτες του και τους γείτονές του. Σήμερα ειδικά —και εν μέσω κρίσης— πολλοί Αμερικανοί θα ήθελαν να είναι πολίτες του "ταπεινού" Λουξεμβούργου, παρά της κοσμοκράτειρας δύναμης.

Ας μας απαντήσει κάποιος γιατί ήταν θετικό για τον γερμανικό λαό και την Ευρώπη η πρόσφατη "ένωση" της Γερμανίας. Για ν' αποκτήσει μεγαλύτερο "μπράτσο" ο αμετανόητος "μπράβος" των Ρότσιλντ; Στην πραγματικότητα μόνον οι Ρότσιλντ έγιναν πλουσιότεροι από την ένωση. Οι Ανατολικογερμανοί καταστράφηκαν ολοσχερώς και οι Δυτικογερμανοί εξανέμισαν τα κέρδη μισού αιώνα σκληρής εργασίας. Γιατί να υπάρχει ενωμένη Γερμανία; Για να βλέπουμε τις ίδιες αθλιότητες κάθε λίγες δεκαετίες; Να βλέπουμε μονίμως τη Γερμανία των άκρων. Να βλέπουμε μια Γερμανία, είτε —όταν είναι ξαπλωμένη και αιμόφυρτη στο χώμα— να παρακαλάει για έλεος είτε —όταν είναι όρθια και οπλισμένη με όπλα και με θράσος— ν' απειλεί όποιον έχει την "ατυχία" να στέκεται κοντά της.

ΕΛΕΟΣ. Δεν υπάρχει Γερμανία του μέσου; Αν είναι όρθια θα χτυπάει χωρίς έλεος και αν είναι πεσμένη θα παρακαλάει για έλεος; Όρθια, ανθρωπίνη, πολιτισμένη και φιλειρηνική Γερμανία δεν υπάρχει; Έλεος βάρβαροι Τεύτονες. Βάρβαροι υποτελείς των Εβραίων. Βίαια υποζύγια του παγκόσμιου Σιωνισμού. Υποχείρια όλων των γνωστών και αγνώστων χριστιανικών εξουσιών. Θύματα όλων των αγράμματων και αστοιχείωτων Αδόλφων και Μέρκελ. Όλων των έμμισθων χαφιέδων του Σιωνισμού. Από τον —επιστημονικά πλέον αποδεδειγμένα— Εβραίο Χίτλερ μέχρι τη σημερινή πράκτορα της Στάζι οι πάντες είναι ίδιοι. Υπάλληλοι των ίδιων αφεντικών. Οι Ροκφέλερ και οι Ρότσιλντ χρηματοδοτούσαν κάποτε τον Χίτλερ και οι ίδιοι χρηματοδοτούν σήμερα τη Μέρκελ. Τους "εκφραστές" του επιθετικού γερμανισμού. Έλεος. Κουράσανε όχι απλά την ευρωπαϊκή ιστορία, αλλά την ανθρωπίνη ιστορία. Τους βαρέθηκε η ιστορία των ανθρώπων. Τους βαρέθηκαν τα χώματα της Ευρώπης. Είναι οι απόλυτα προβλέψιμοι δήθεν "απρόβλεπτοι" παράγοντές της.

Αν δεν σέβονται την Ελλάδα, ας σεβαστούνε τον Γκαίτε και τον Νίτσε. Ας σεβαστούνε τους πατέρες τους, οι οποίοι πλήρωσαν βαρύ φόρο αίματος για τα σφάλματά τους. Ας σεβαστούνε τα παιδιά τους, τα οποία είναι βέβαιοι ότι, αν συνεχίσουν τις ηλιθιότητές τους, θα τα βάλουν σε περιπέτειες. Ας κάνουν επιτέλους μια αυτοκριτική. Πραγματική αυτοκριτική ουσίας και όχι την κατά παραγγελία αυτοκριτική, που θέλουν τα αφεντικά τους. Αυτοκριτική για τον εαυτό τους και όχι για τους άλλους. Όχι για να ζητήσουν μηχανικά συγγνώμη από τα εβραϊκά αφεντικά τους, όπως κάνουν οι Εβραίοι μπροστά στο τείχος των δακρύων, αλλά για να εντοπίσουν τους λόγους για τους οποίους τους χρησιμοποιεί το σύστημα εξουσίας κάθε φορά που απαιτεί "αίμα και κρέας" για τους σχεδιασμούς του.

Κανένας δεν ζητάει τη συγγνώμη τους, γιατί δεν εξαιρούνται ούτε οι ίδιοι από τις συνέπειες της γερμανικής "αρρώστιας". Δεκάδες εκατομμύρια Γερμανών χάνονται, κάθε φορά που η Γερμανία "νομίζει" ότι είναι ισχυρή. Κάθε φορά που "ερωτεύεται" το μεγαλείο της. Στην πραγματικότητα το μεγαλύτερο θύμα του γερμανισμού είναι η ίδια Γερμανία και μετά όλοι οι άλλοι. Την τελευταία φορά, που είχε "όραμα", θυσίασε τον ανθό της κοινωνίας της. 5.000.000 νεκροί Γερμανοί στρατιώτες ήταν το ολέθριο τίμημα. 2.500.000 νεκροί πολίτες. Ο μεγάλος "αυτοέρωτάς" της άφησε πίσω του μια Γερμανία ισοπεδωμένη, πληθυσμιακά αποψιλωμένη, οικονομικά κατεστραμμένη και το "πρώτο" θύμα της μοντέρνας "εισβολής" εποίκων της "πολυπολιτισμικότητας", την οποία σήμερα προσπαθεί η ίδια να επιβάλει και στους άλλους. Το κακοποιημένο παιδί, που λέγαμε πως, όταν ισχυροποιείται, θέλει να κακοποιήσει και το ίδιο. Γι' αυτόν τον λόγο δεν μιλάμε για συγγνώμη. Κανένας δεν ζήτησε —κι ούτε χρειάζεται— τη συγγνώμη της Γερμανίας.

Η Γερμανία απλά πρέπει να μάθει να ξεχωρίζει τα αφεντικά από τους φίλους. Να μάθει να φέρεται στους λαούς δίκαια και όχι ανάλογα. Δίκαια απέναντι στους αδυνάτους και γενναία απέναντι στους δυνατούς. Γενναία απέναντι στους Εβραίους, οι οποίοι την έχουν βιάσει στην κυριολεξία και δίκαια απέναντι στους Έλληνες, οι οποίοι ήταν πάντα φιλικόι με τους Γερμανούς ...Στους Έλληνες, απέναντι στους οποίους οι Γερμανοί μόνοι τους λένε ότι "οφείλουν". Αν έτσι φέρονται απέναντι σ' αυτούς που "οφείλουν", ευγνωμονούν και θαυμάζουν, αντιλαμβανόμαστε πώς φέρονται απέναντι σ' αυτούς που μισούν και υποτιμούν. Αν έτσι φέρονται στους Έλληνες, σίγουρα κανένας δεν θέλει, για παράδειγμα, να φτάσει μπροστά τους ως Πολωνός. Αυτή είναι δυστυχώς η αλήθεια. Όσο άσχημα έχει φερθεί η Γερμανία απέναντι στην Ελλάδα τον αιώνα που μας πέρασε, δεν έχει φερθεί κανένας στην Ελλάδα.

Τώρα η ίδια Γερμανία έρχεται να επαναλάβει τον εαυτό της. Αφού κατέστρεψε δύο φορές σε έναν αιώνα τους Έλληνες —που δηλώνει ότι θαυμάζει ...αλλά δεν αποζημιώνει—, έρχεται να τους αρπάξει ό,τι κατόρθωσαν να δημιουργήσουν με κόπο. Έναν κόπο, ο οποίος ήταν μεγαλύτερος και από θυσία ...Ό,τι δημιούργησαν εκ του μηδενός πάνω σε συντρίμια με γυμνά χέρια και με άδεια στομάχια. Ό,τι δημιούργησαν στη μετακατοχική περίοδο, έρχεται να τους το αρπάξει, χρησιμοποιώντας εκ νέου δωσίλογους και διεφθαρμένους προδότες. Ό,τι δημιούργησαν οι Έλληνες —αεροδρόμια, εταιρείες τηλεπικοινωνιών, εταιρείες παραγωγής ενέργειας—, έρχεται να το διεκδικήσει τζάμπα, δίνοντας "βραβεία" σε δωσίλογους.

Όλα θέλουν να τ' αρπάξουν. Θέλουν επίσης ν' αρπάξουν ό,τι μπορεί να ξοδεύει ο ελληνικός λαός, για να καλύψει τις ανάγκες του. Στρατιωτικές προμήθειες, προμήθειες νοσοκομείων ανήκουν σ' αυτά, τα οποία το τέρας του Ρήνου αντιλαμβάνεται ως λεία. Ας ψάξει κάποιος να δει ποιες εταιρείες πρωταγωνιστούν στη μεγάλη διαφθορά των ελληνικών νοσοκομείων. Ας ψάξει κάποιος να δει ποιες εταιρείες πρωταγωνιστούν στη μεγάλη διαφθορά των προμηθειών στρατιωτικού εξοπλισμού. Μέχρι και τα χρήματα, τα οποία ξοδεύουν οι Έλληνες για την καθημερινή τους επιβίωση, τα διεκδικούν. Με κάτι "μεγαλομάγαζα" τύπου Lidl, που ταΐζουν με δευτεράντζες την "πλέμπα", οι Γερμανοί διεκδικούν ό,τι υπάρχει και δεν υπάρχει στην ελληνική αγορά.

Επειδή φοβούνται την αντίδραση της Ελλάδας σ' αυτήν τους την αθλιότητα, προσπαθούν με κάθε τρόπο να την ελέγξουν. Να την ελέγξουν όχι με τη δύναμη, όχι όπως επέβαλε η προηγούμενη λογική της Ρώμης, αλλά με την πουστιά, όπως επιβάλλει η λογική των νέων προτύπων της. Η λογική των χαφιέδων Εβραίων. Η λογική αυτών, οι οποίοι εκμεταλλεύονται τα προβλήματα και τις διενέξεις μεταξύ των λαών, προκειμένου να επωφεληθούν οι ίδιοι χωρίς κόστος. Οι Γερμανοί βρίσκονται πίσω από την "ανάφλεξη" όλων των εθνικών προβλημάτων, που φοβίζουν τους Έλληνες. Χαφίης των Γερμανών είναι ο γερμανοτραφής Υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας. Από τις γερμανικές πρεσβείες φεύγουν τα "ραβασάκια" για τις τουρκικές απαιτήσεις στο Αιγαίο ή τη Θράκη. Γερμανοί "ενθαρρύνουν" τον μεγαλοϊδεατισμό των Αλβανών. Γερμανοί προστατεύουν τους drug dealers, οι οποίοι παριστάνουν τους ηγέτες των Σκοπίων.

Αυτές είναι καθαρά εβραϊκές πρακτικές και αυτές καθιστούν τους Γερμανούς τους καλύτερους μαθητές των Εβραίων τυράννων τους. Πρακτικές επώδυνες και βασανιστικές γι' αυτούς που τις υφίστανται. Πρακτικές ύπουλες, των οποίων τις οδυνηρές συνέπειες τις γνωρίζουν πολύ καλά οι Γερμανοί, εφόσον τις έχουν πληρώσει και οι ίδιοι. Πρακτικές, τις οποίες εφάρμοσαν οι σημερινοί τύραννοι τους και "δάσκαλοί" τους, εφόσον αυτές τους οδήγησαν στον όλεθρο των δύο παγκοσμίων πολέμων. Εβραίοι "έπαιζαν" εις βάρος των γερμανικών συμφερόντων, που τρομοκρατούσαν τον γερμανικό λαό και τον οδηγούσαν στα

"χέρια" των "σωτήρων" τύπου Χίτλερ. Τα χέρια των "σωτήρων", που προηγουμένως είχαν γεμίσει με εβραϊκά χρήματα.

Εβραίοι, όπως η Ρόζα Λούξεμπουργκ, που με την "πολιτιστική" δραστηριότητά της "έβαζε" τους Σοβιετικούς και τους Βρετανούς ως "παράγοντες" μέσα στη Γερμανία, τρομοκρατώντας τους Γερμανούς. Εβραίοι, όπως τα θύματα του Ολοκαυτώματος, που με την "πολιτιστική" δραστηριότητά τους "ανάγκασαν" τη Γερμανία να πληρώνει τα "λάθη" της και να στην πραγματικότητα να κυβερνάται ακόμα και σήμερα από διορισμένους "Επιτρόπους" τύπου Μέρκελ. Να πληρώνει ακριβώς τα "λάθη", τα οποία στην πραγματικότητα την ανάγκαζαν οι ίδιοι να κάνει. Αρκεί να σκεφτεί κάποιος ότι η Γερμανία πληρώνει ακόμα και σήμερα στους Εβραίους τα κατά δική τους παραγγελία "λάθη", που έκανε ο Χίτλερ με τη δική τους χρηματοδότηση.

Αυτά είναι τα "πρότυπα" της στρατηγικής της σημερινής Γερμανίας. Οι Γερμανοί, ως θαυμαστές των Εβραίων, θέλουν να κάνουν εις βάρος της Ελλάδας ό,τι έκαναν στους ίδιους οι Εβραίοι. Της Ελλάδας, η οποία πρέπει να πληρώσει τα "λάθη" της. Τα "λάθη", που την ανάγκασε η Γερμανία να κάνει. Στη συνέχεια, αυτό, το οποίο κάνουν σήμερα εις βάρος της Ελλάδας, επιδιώκουν να το κάνουν εις βάρος όλων των Ευρωπαίων του Νότου. Γι' αυτόν τον λόγο βιάζονται ν' αλλάξουν τη Συνθήκη της Λισσαβόνας. Γι' αυτόν τον λόγο έχουν αρχίσει να προετοιμάζουν τους λαούς με ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Γι' αυτόν τον λόγο "αυτοαναγορεύονται" σαν οι ηθικοί τιμητές των πάντων. Τα "θύματα" των "κακών" και των "τεμπέληδων", που πρέπει να νοικοκυρέψουν την Ευρώπη.

Ο στόχος τους είναι πλέον προφανής. Θέλουν να λεηλατήσουν τα κράτη και στη συνέχεια να εξουδετερώσουν τους λαούς τους, για να μην μπορούν ν' αντιδρούν. Θέλουν να τα λεηλατήσουν σε βαθμό κατάκτησης και δεν θέλουν αντιδράσεις από τα θύματά τους. Γι' αυτόν τον λόγο μιλάμε για τη σταδιακή μετάλλαξη μιας Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία σύντομα θα θυμίζει ένα νέο Άουσβιτς. Ένα "Άουσβιτς" άλλης κλίμακας, το οποίο δεν θα αφορά πλέον κοινά πρόσωπα, αλλά λαούς ολόκληρους. Ένα περιοριστικό πλαίσιο, όπου οι "σημαδεμένοι" από τους Γερμανούς λαοί θα είναι πλήρως ελεγχόμενοι. "Αποτυχημένοι", που το σύστημα εξουσίας θ' αποφασίζει μόνο του γι' αυτούς. "Κατώτεροι", οι οποίοι δεν θα δικαιούνται την αυτοδιαχείριση. Ζωντανοί-νεκροί, οι οποίοι θα υπάρχουν, αλλά δεν θ' αποφασίζουν μόνοι τους για τα όσα τους αφορούν.

Αυτή είναι η Ευρώπη, που ονειρεύονται τα εβραϊκά αφεντικά της Μέρκελ. Μια Ευρώπη-"ιδιοκτησία" τους, η οποία θα λειτουργεί σαν σκληρό "Άουσβιτς". Με εβραϊκά χρήματα οι Γερμανοί φασίστες χτίζουν το νέο "Άουσβιτς" της Ευρώπης. Το ίδιο έργο που είδαμε με τον Χίτλερ, αλλά σε άλλη κλίμακα. Γι' αυτόν τον λόγο έχουν ανάγκη τη Γερμανία, η οποία θα παριστάνει τον σκληρό και βίαιο "θαλαμοφύλακα" του στρατοπέδου συγκέντρωσης. Γι' αυτόν τον λόγο απέφυγαν τη σύνταξη ενός Ευρωπαϊκού Συντάγματος. Δεν θέλουν οι λαοί της Ευρώπης να έχουν δικαιώματα μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και γι' αυτό επέλεξαν τη Συνθήκη.

Απλά πράγματα. Σύνταγμα είναι ο άκαμπτος νόμος, ο οποίος τοποθετεί ισότιμα όλους τους λαούς απέναντι στο δίκιο και το σωστό της όποιας πολιτισμικής επιλογής έχουν κάνει. Συνθήκη είναι ο εύκαμπτος νόμος, ο οποίος τοποθετεί τον έναν λαό απέναντι στον άλλο. Το Σύνταγμα προστατεύει τους αδύναμους, ενώ η Συνθήκη βολεύει τους ισχυρούς. Γι' αυτό το απέφυγαν. Κατά τη γνώμη διαβόητων "δημοκρατών" —όπως είναι η Μέρκελ ή ο Σόιμπλε— δεν δικαιούνται δικαιώματα κατακτημένοι λαοί χωρίς περιουσία. Γιατί να έχουν ψήφους στα ευρωπαϊκά συμβούλια; Γιατί να έχουν σειρά σε προεδρίες; Γιατί να έχουν δικούς τους

επιτρόπους; Γιατί να υπάρχουν ανεξάρτητες Ελλάδες, Πορτογαλίες ή Ισπανίες στη "δική" τους Ευρώπη;

Όλοι αυτοί είναι "κατώτεροι" και δεν δικαιούνται να συναποφασίζουν με τους "ανώτερους". Δεν δικαιούνται να μπαίνουν στα υψηλά "σαλόνια" της εξουσίας. Θα τους διορίζουν οι Ναζί-μενς κατακτητές έναν πρωθυπουργεύοντα "Κουίσιγκ" τύπου Γιωργάκη, Μπαρόζο, Θαπατέρο ...και τέλος. Θα προδίδουν αυτοί οι ψευδοηγέτες τους λαούς τους και μετά το πέρας των θητειών τους θα αποζημιώνονται από τους Ναζί-μενς με κάποιο δήθεν διεθνές και υψηλό κύρους πόστο και βέβαια με τις ανάλογες ασυλίες. Τις ασυλίες των "φυλάκων" των "στρατοπέδων συγκέντρωσης". Γιατί όλοι σήμερα αναρωτιούνται για το πού θα βολευτεί ο προδότης των Ελλήνων Γιωργάκης; Γιατί απλούστατα είδαν το πού βολεύτηκε ο προδότης των Πορτογάλων Μπαρόζο.

Είδαν οι Έλληνες το εσωτερικό του "στρατοπέδου". Είδαν πού και πώς οι Γερμανοί ταΐζουν τα πιστά "σκυλιά" του "στρατοπέδου". Με αυτόν τον τρόπο και με αυτούς τους ανθρώπους θα ελέγχει εύκολα τους ευρωπαϊκούς λαούς η Φράου Μέρκελ με το "μαστίγιο". Η σταλινικιά, η οποία "ανακάλυψε" όψιμα τη δημοκρατία και κατόρθωσε να γίνει και πρωταγωνίστριά της. Η επαγγελματίας χαφιάς, η οποία θα "εγγυηθεί" την ελευθερία της Ευρώπης. Η υπάλληλος των Εβραίων, η οποία θα φροντίσει για το "Ολοκαύτωμα" των άλλων. Αυτήν, η οποία έστειλε Ανατολικογερμανούς στα Γκούλαγκ και τώρα θέλει να "αποκαταστήσει" τα PIGS. Η αυταρχική αφέντρα "Γκούντρονι" των Nazi-μενς.

Αυτή είναι η Νέα Γερμανική Τάξη στην Ευρώπη. Μια κατ' όνομα βέβαια Γερμανική Τάξη, εφόσον είναι εξ' ολοκλήρου σχεδιασμένη από τους Εβραίους. Μια Τάξη, η οποία μιμείται τα συμβαίνοντα στη Γερμανία. Μια Τάξη, η οποία προσφέρει στους ευρωπαϊκούς λαούς την "ελευθερία" που προσέφεραν οι Εβραίοι στη μεταπολεμική Γερμανία. Την απόλυτη "ελευθερία" να τους ζητάνε συγνώμη κάθε λεπτό της ημέρας. Την απόλυτη "ελευθερία" να αυτομαστιγώνονται, για να τους αποδείξουν πόσο πολύ θέλουν να πληρώσουν τα "λάθη" τους. Μια Τάξη, η οποία θα εξαρτάται από τα "κέφια" των αφεντικών και της οποίας η λειτουργία θα προσδιορίζεται όχι με άκαμπτους συνταγματικούς νόμους, αλλά με μεταβλητές Συνθήκες τύπου Λισσαβόνας. Αυτό δοκιμάζει τώρα η Γερμανία εις βάρος της Ελλάδας και αν το επιτύχει θα το δοκιμάσει αργότερα στους υπόλοιπους φτωχούς "συγγενείς". Ήδη έβαλαν την Ελλάδα στο "τραίνο" του ΔΝΤ, που θα την οδηγήσει στο "Αουσβιτς".

Η Γερμανία, η οποία επιμένει να δηλώνει ότι "θαυμάζει" τους Έλληνες και —κατά την άποψη των δικών της "πατέρων"— θέλει να υπάρχει και να λειτουργεί με βάση το ελληνικό πνεύμα, έχει γίνει ο χειρότερος εφιάλτης των Ελλήνων. Ένα πραγματικός καταστροφέας των ελληνικών "κυττάρων". Έχει γίνει χειρότερη για τον ελληνισμό απ' ό,τι ήταν οι Πέρσες του παρελθόντος. Τόσο χειρότερη, που, ως Έλληνες, θα προτιμούσαμε να μην μας "θαυμάζει" και να μην μας "αγαπάει". Τουλάχιστον, αν μας μισούσε, μπορεί και να μας σεβόταν περισσότερο. Μπορεί και να φοβόταν να έρθει στην πατρίδα μας με την άνεση του "φίλου", ο οποίος δεν ελέγχεται και στο τέλος λειτουργεί ως εχθρός.

Το τραγικό γι' αυτήν είναι ότι όλα αυτά τα κάνει τζάμπα. Σύντομα θ' αποδειχθεί ότι αυτό, το οποίο έχει κάνει η σύγχρονη "ισχυρή" Γερμανία, είναι μια "τρύπα" στο νερό. Έχει έρθει σε "τριβή" με όλους τους λαούς, για να πιάσει την καλύτερη "θέση" σε ένα "αεροσκάφος" το οποίο πέφτει. Την μίσησε εκ νέου όλη η Ευρώπη για κέρδη, τα οποία ποτέ δεν θα προλάβουν να μοιραστούν. Γιατί; Γιατί αυτό, το οποίο εμφανίζει σαν γερμανική ανάπτυξη, είναι στην πραγματικότητα η "κλεμμένη" ανάπτυξη όλης της Ευρώπης, η οποία λεηλατήθηκε από τη Γερμανία.

Αυτό από μόνο του οδηγεί σε αδιέξοδο. Γιατί; Γιατί δεν είναι δυνατόν με μια αγελάδα στην κατοχή σου να είσαι ταυτόχρονα καί γαλατάς καί κρεοπώλης. Δεν είναι δυνατόν να έχεις καταστρέψει τις οικονομίες των πάντων και ταυτόχρονα να τους θέλεις αποδοτικούς πελάτες. Δεν είναι δυνατόν να έχεις οδηγήσει τους Ισπανούς στην ανεργία και να θέλεις να τους πουλήσεις τα νέα Volkswagen και τις νέες κουζίνες της Bosh. Δεν είναι δυνατόν να έχεις "φάει" όλες τις ελληνικές ΔΕΚΟ και ταυτόχρονα να θέλεις μεγάλες κρατικές προμήθειες από ένα κράτος, το οποίο πλέον δεν διαθέτει κεφάλαιο. Είναι μια αδιέξοδη ανάπτυξη σε μια αγορά, η οποία διαρκώς φθίνει και αργά ή γρήγορα θα λειτουργήσει σαν ατμός μέσα σε μια δεξαμενή χωρίς δυνατότητα εκτόνωσης. Εκ των δεδομένων λοιπόν δεν υπάρχει περίπτωση να επιβιώσει ο σχεδιασμός, ο οποίος ακολουθείται σήμερα και δεν υπάρχει περίπτωση να βλέπουν για πολύ καιρό ακόμα οι Γερμανοί την Αθήνα από ψηλά ...Είτε από τον τελευταίο όροφο του μεγάρου του ΟΤΕ είτε από τον πύργο ελέγχου του Αεροδρομίου Αθηνών.

Δυστυχώς για τη Γερμανία ξεπέρασε ακόμα κι αυτά τα όρια, που είχε θέσει η ίδια. Όρια, τα οποία δεν πρέπει να παραβιάζονται με άλλοθι τα πολιτισμικά "κεκτημένα" της ανθρωπότητας. Οι Γερμανοί αναμίχθηκαν σε ένα τεράστιο πολιτικοκοινωνικό έγκλημα εις βάρος των λαών της Ευρώπης για κέρδη τόσο βραχυπρόθεσμα, που μπορεί να μην προλάβουν να φτάσουν καν στην Γερμανία. Το μόνο, που φαίνεται ότι καταφέρνουν σίγουρα, είναι να τους ξαναμισήσουν όλοι οι Ευρωπαίοι. Να τους μισήσουν αυτοί που δεν τους γνώριζαν και να μην ξεχάσουν το μίσος τους κάποιοι άλλοι Ευρωπαίοι που τους γνώριζαν. Έτσι απλά. Μόνη της η Γερμανία προκάλεσε αυτό το νέο μίσος. Μόνη της, γιατί απλά επέλεξε να παριστάνει τον σφουγκοκωλάριο των Εβραίων και ν' αναλάβει η ίδια να φέρει σε πέρας τη βρόμικη "δουλειά" τους στην Ευρώπη.

Δυστυχώς γι' αυτήν αυτό ακριβώς έκανε. Όμως, το χειρότερο γι' αυτήν είναι ότι έκανε "τζάμπα" τη "βρόμικη" δουλειά των βρομερών Εβραίων. Εντελώς "τζάμπα", εφόσον εξ' αρχής οι Γερμανοί φορτώθηκαν δάνεια άνευ λόγου και σκοπού. Δεν φτάνει που για μισό αιώνα τους λεηλατούν διαρκώς οι Εβραίοι, στη συνέχεια πήγαν και τους "φόρτωσαν" νέα χρέη, για να "ενώσουν" αυτό, το οποίο οι ίδιοι "χώρισαν". Δεν υπήρχε λόγος για μια υποτιθέμενη Ομοσπονδία Δημοκρατιών να κάνει μια άνευ λόγου πανάκριβη ενοποίηση ίσα-ίσα για να γίνουν πλουσιότεροι οι Εβραίοι τραπεζίτες και κάποιοι λίγοι Γερμανοί διαπλεκόμενοι και πρώην "γαλαζοαίματοι", οι οποίοι είχαν συμφέροντα και διεκδικήσεις στην Ανατολική Γερμανία.

Γι' αυτό το ανύπαρκτο κέρδος στο επίπεδο του λαού η Γερμανία εγκλημάτησε και πάλι εις βάρος της Ευρώπης. Όχι μόνον δεν στράφηκε εναντίον των Εβραίων, οι οποίοι επί μισό αιώνα την έχουν ρημάξει, αλλά πήγε και έγινε ο "μπράβος" τους και στράφηκε εναντίον των Ευρωπαίων. Εγκλημάτησε με τον πιο απάνθρωπο τρόπο. Τον πιο θεομίσητο τρόπο. Γιατί; Γιατί, όταν παριστάνεις τον "αδερφό", για να μπορείς να μπαίνεις στα "σπίτια" του κόσμου προκειμένου να τον σκοτώνεις και να τον βιάζεις χωρίς αντίσταση, δεν θα πας μακριά.

Αυτό έκαναν οι Δυτικογερμανοί από την αρχή της "επιτυχούς" πορείας τους. Ξεκίνησαν να "σκοτώνουν" και να "βιάζουν" τους Ανατολικογερμανούς αδερφούς τους και μετά συνέχισαν και με τους υπόλοιπους Ευρωπαίους. Αυτό είναι ύβρις και όπου υπάρχει ύβρις υπάρχει και Νέμεσις. Πάλι συγνώμη θα ζητάνε οι Γερμανοί και αυτήν τη φορά ελάχιστοι θα τους ακούν, γιατί ξεπέρασαν ακόμα και τα θλιβερά όρια, τα οποία έθεσαν οι δικοί τους πρόγονοι. Μπήκαν στον χώρο της "ύβρεως" και αυτό δεν συγχωρείται. Η Νέμεσις σύντομα θα "χτυπήσει" τη Γερμανία.

Θα τη χτυπήσει και θα τη βρει αβοήθητη. Γιατί; Γιατί δεν θα πάει μακριά αυτή η κατάσταση. Δεν θα πάει μακριά η κακοσχεδιασμένη Νέα Τάξη. Δυστυχώς για τους τολμηρούς τοκογλύφους "αρχιτέκτονες" αποδείχθηκαν ανεπαρκείς γι' αυτό που στόχευαν. Τα τρωκτικά της ερήμου έπρεπε να περιοριστούν σ' αυτά που γνώριζαν και να αφήσουν κατά μέρος τους αυτοκρατορικούς σχεδιασμούς. Τώρα περιμένουν απλά το τέλος τους, γιατί αποδείχθηκαν όχι μόνον άσχετοι, αλλά και βλάκες. Κατόρθωσαν να "πακτωθούν" στην "επιτυχία" και δεν έβλεπαν ότι απλά "πακτώθηκαν" σε μια "πλάκα" που πέφτει. Έγιναν κυρίαρχοι σε ένα "παλάτι", το οποίο μόνον τους σχεδίασαν λάθος και τώρα θα τους πέσει στο κεφάλι.

Απλά πράγματα. Το παράσιτο δεν μπορεί να επιβιώσει αν είναι μεγαλύτερο από τον οργανισμό που το φιλοξενεί. Το παράσιτο δεν μπορεί να είναι απόλυτα εχθρικό με τον ξενιστή του. Οι Εβραίοι νόμιζαν ότι, ελέγχοντας το τραπεζικό σύστημα, θα ελέγχουν τα κράτη και τους λαούς. Νόμιζαν ότι μπορούν να κάνουν πόλεμο στα κράτη, επειδή απλά μπορούσαν να τον κερδίσουν. Αυτό είναι λάθος. Πόλεμο κάνεις όταν σε συμφέρει να τον κερδίσεις και όχι επειδή απλά μπορείς να τον κερδίσεις. Το τραπεζικό σύστημα σε κάθε περίπτωση πρέπει να λειτουργεί "υπό" της οικονομίας και όχι "υπεράνω" αυτής. Πρέπει να λειτουργεί με χαρακτηριστικά που μοιάζουν με αυτά του εξαρτώμενου παρασίτου και άρα πρέπει να ελέγχει τον "όγκο" του και βέβαια τις "ορέξεις" του. Ακόμα και όταν μπορεί να πει "αίμα", δεν το κάνει, όταν υπάρχει ενδεχόμενο να "πεθάνει" αυτός που τον φιλοξενεί.

Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι το τραπεζικό σύστημα δεν μπορεί να λειτουργεί εις βάρος της οικονομίας, γιατί θα "σκοτώσει" τον ξενιστή του. Τα κράτη και τους λαούς τους ελέγχουν αυτοί, οι οποίοι ελέγχουν το κεφάλαιο και την απασχόληση. Τους ελέγχουν αυτοί, οι οποίοι τους απασχολούν στα εργοστάσιά τους και τους ταΐζουν από την παραγωγή των χωραφιών τους. Αυτό δεν το κατάλαβαν οι Εβραίοι και κατέστρεψαν την οικονομία της Δύσης. Αναζητώντας το υπέρτατο τραπεζικό κέρδος, την κατέστρεψαν πλήρως. Έκλεισαν τα εργοστάσιά της. Ξεπούλησαν την τεχνογνωσία της. Ερήμωσαν τα χωράφια της. Την ανάγκασαν να καταναλώσει τα αποθεματικά της, πληρώνοντας επιδόματα ανέργων.

Αυτό ήταν το μέγα σφάλμα τους και αυτό θα κληθούν να το πληρώσουν πρώτοι απ' όλους οι ίδιοι. Νόμιζαν ότι με τα δάνεια και την προπαγάνδα των ΜΜΕ μπορούν να ελέγχουν τα πάντα. Το αποτέλεσμα; Ελέγχουν πράγματι τα πάντα σε έναν κόσμο, ο οποίος απλά δεν μπορεί να επιβιώσει. Τους ανήκει στην κυριολεξία ένας κόσμος, ο οποίος αργοπεθαίνει "ανασαίνοντας" με δυσκολία μέσα από τα hi tech "σωληνάκια" του. Ένας κόσμος, που τον βρήκαν όμορφο σαν τον Άδωνη, δυνατό σαν τον Ηρακλή και με τις τοκογλυφίες τους τον κατάντησαν σαν τον Στήβεν Χώκινγκ. Ανάπηρο, δύσμορφο, ανίκανο να εργαστεί και να επιβιώσει με τις δυνάμεις του πάνω σε ένα hi-tech καροτσάκι, το οποίο το αγόρασε με επιδοτούμενο τραπεζικό δάνειο.

Έναν τέτοιο κόσμο ελέγχουν οι Εβραίοι τοκογλύφοι σήμερα. Ελέγχουν κράτη και ηγεσίες, που δεν μπορούν επιβιώσουν ακόμα κι αν αποδέχονται την πλήρη υποδούλωσή τους σ' αυτούς. Πόσο μπορεί να επιβιώσει ένα σύστημα, που αναγκάζει την ανεργη, υπερχρεωμένη, φτωχή και χωρίς σύνταξη Ελλάδα να χρηματοδοτήσει το τραπεζικό της σύστημα με 50 δις ευρώ; Πόσο μπορεί να επιβιώσει ένα σύστημα, που αναγκάζει τη θεόφτωχη Ιρλανδία να χρηματοδοτήσει το δικό της τραπεζικό σύστημα με άλλα τόσα, ανοίγοντας το "έλλειμμα" του προϋπολογισμού της στο απίθανο 32% του ΑΕΠ της. Αυτό κάνουν τώρα. Με τα χρήματα των λαών "αγοράζουν" παράταση ζωής για όλους τους μηχανισμούς, που οι ίδιοι έχουν ανάγκη για να επιβιώσουν ως εξουσιαστές.

Με τις τράπεζες έχουν καταστρέψει τα πάντα και τώρα πρέπει να σώσουν τις ίδιες τις τράπεζες. Τις δικές τους τράπεζες, οι οποίες δεν μπορούν να λειτουργήσουν στα κράτη όπου δραστηριοποιούνται, γιατί απλούστατα αυτά τα κράτη δεν έχουν πλέον οικονομίες. Όταν το κάθε εθνικό τραπεζικό σύστημα είναι ένας "λίθος" από τον οποίο εξαρτάται η σταθερότητα του παγκόσμιου εβραϊκού τραπεζικού "οικοδομήματος", ευνόητα είναι μερικά πράγματα. Όχι έναν "σεισμό" δεν μπορεί ν' αντέξει αυτό το σαθρό "οικοδόμημα", αλλά δεν μπορεί ν' αντέξει ούτε το ίδιο του το βάρος. Εξαιτίας του ιδίου "βάρους" σήμερα εμφανίζεται ετοιμόρροπο. Τη δική του κερδοσκοπική λειτουργία δεν μπορεί ν' αντέξει.

Δύο χρόνια πέρασαν από την πρώτη μεγάλη χρηματοπιστωτική κρίση και οι Εβραίοι δείχνουν ότι δεν διδάχθηκαν τίποτε από αυτήν. Την αντιμετώπισαν με "μπαλώματα", αγνοώντας τον κίνδυνο. Η πλάκα "άνοιξε" και αυτοί απλά έκλεισαν το άνοιγμα με ένα "χαλάκι" ...απλά για να μην φαίνεται. Η οικονομία της υπερδύναμης άνοιξε τεράστια "τρύπα" και αυτοί έβαλαν τον Μπενράνκε να τυπώσει νέα χρήματα. Έκαναν και πάλι το ίδιο σφάλμα που κάνουν οι τοκογλύφοι και δεν κάνουν ποτέ οι μηχανικοί. Έκαναν ό,τι τους βόλευε, επειδή το μπορούσαν και όχι ό,τι έπρεπε. Επειδή μπορούσαν, έβαλαν τους λαούς να πληρώσουν την κρίση, αρπάζοντάς τους τον πλούτο τους, για να σωθεί η τραπεζική συμμορία. Για να σώσουν τις τράπεζες, τους άρπαξαν τα αποθεματικά των ταμείων, τις συντάξεις και τα φάρμακα και δεν είδαν ότι είναι θέμα χρόνου να ξαναβρεθούν στην ίδια τραγική κατάσταση υπό δυσμενέστερες όμως συνθήκες.

Σήμερα, όπως ήταν αναμενόμενο, επανέρχεται ο ίδιος κίνδυνος, αλλά τα πράγματα είναι πλέον πολύ χειρότερα. Γιατί; Γιατί οι λαοί δεν έχουν πλέον πλούτο να τους προσφέρουν, για να τους δώσουν τον χρόνο μήπως και προλάβουν ν' αλλάξουν τον σχεδιασμό τους. Ακόμα και οι "υποθηκευμένες" εθνικές περιουσίες τους δεν μπορούν να αποδώσουν τα αναμενόμενα, γιατί δεν υπάρχει περιουσία που να αποδίδει πλούτο, όταν δεν υπάρχει οικονομία. Οι εθνικές οικονομίες θ' αρχίσουν να καταρρέουν η μία μετά την άλλη, σαν ένα γιγαντιαίο ντόμινο. Ούτε οι χαφιέδες που κυβερνάνε τα κράτη ούτε οι τοπικοί τραπεζίτες και σφουγκοκωλάριοί τους θα μπορούν να βοηθήσουν τους Εβραίους, γιατί απλούστατα δεν θα μπορούν. Η βλάβη θα είναι ανήκεστος, όπως λένε και οι γιατροί. Δεν θα επιδέχεται σωτηρία, γιατί απλούστατα ο σχεδιασμός της κατάστασης είναι εσφαλμένος. Ούτε καν η γερμανική οικονομία θα μπορέσει να επιβιώσει υπό αυτούς τους όρους.

Για τους Εβραίους ισχύει αυτό, που λέμε καμία φορά χιουμοριστικά ..."η εγχείρηση πέτυχε, αλλά ο ασθενής απεβίωσε". Ό,τι σκέφτηκαν ήταν λάθος, αλλά δυστυχώς γι' αυτούς το δρομολόγησαν τέλεια και το πέτυχαν απόλυτα. Όλα τα έκαναν τέλεια και μάλιστα στον υπέρτατο βαθμό. Αυτό όμως ήταν το σφάλμα τους. Δεν έπρεπε όχι απλά να πετύχουν τους στόχους τους, αλλά ούτε καν να τους δοκιμάσουν. Οι στόχοι τους ήταν λάθος και η απόλυτη "ευστοχία" τους αυτοκαταστροφική. Πήραν ένα τσεκούρι και αφού υπό δυσμενείς συνθήκες στόχευσαν με απόλυτη ακρίβεια, πέτυχαν ακριβώς στο κέντρο ...τους όρχεις τους.

Έπρεπε εξ' αρχής να γνωρίζουν ότι με τις επιλογές τους όχι μόνον δεν είχαν κανένα σημαντικό κέρδος αν πετύχαιναν τους στόχους τους, αλλά θα κινδύνευαν με την απόλυτη καταστροφή. Βρίσκονταν πάνω σε ένα τεχνητό περιβάλλον και έπρεπε να γνωρίζουν τις συνέπειες των πράξεών τους. Βρίσκονταν πάνω σε ένα "αεροπλάνο" και έπρεπε να γνωρίζουν ότι δεν μπορούν να πετάνε τα "καύσιμα" ή τους "κινητήρες", επειδή συμφώνησαν μεταξύ τους να παίρνουν επίδομα απόσυρσης ανταλλακτικών. Επειδή νόμισαν ότι στη θέση του "κινητήρα" που πετούσαν θα ήταν ασφαλές να μπει μια φωτοτυπία του από τη FED. Το γεγονός ότι μπορούσαν να τα να τα κάνουν όλα αυτά, δεν σημαίνει ότι έκαναν και το σωστό. Το γεγονός ότι όλα αυτά αποδείκνυαν τη δύναμή τους, δεν σήμαινε ότι τους συνέφερε αυτή η

επίδειξη. Τώρα θα περιμένουν τον "λογαριασμό" και αυτός θα είναι ακριβός. Ακόμα και για πάμπλουτους τοκογλύφους ...ακριβός.

Το πόσο ακριβός θα είναι το υποψιάζεται κάποιος αν δει τα πρόσωπα των πολιτών των μεγάλων δυτικών κρατών. Των κρατών που είχαν την ισχύ, την γνώση αλλά και την θέληση να ευημερήσουν και σήμερα βιώνουν την απόλυτη παρακμή. Κρατών όπως οι ΗΠΑ, η Βρετανία ή Γαλλία κτλ. Αυτών των κρατών οι λαοί είναι επικίνδυνοι για τους Εβραίους. Πιο επικίνδυνοι από τα συνήθη θύματα του ιμπεριαλισμού. Γιατί; Γιατί αυτοί οι λαοί δεν έχουν συνηθίσει όχι απλά τη φτώχεια, αλλά την αίσθηση της απελπισίας. Αυτή η αίσθηση κάνει τη σημερινή κατάσταση ιδιόμορφη. Είναι άλλο πράγμα η φτώχεια και άλλο πράγμα η απελπισία. Είναι άλλο πράγμα η φτώχεια του Αϊτινού και άλλο πράγμα η απελπισία του σημερινού Νεοϋορκέζου. Η φτώχεια αντέχεται, ενώ η απελπισία οδηγεί σε ανεξέλεγκτες κρίσεις πανικού.

Οι λαοί της Δύσης έχουν ξαναυπάρξει φτωχοί, αλλά δεν ήταν ποτέ απελπισμένοι. Πάντα κάπου ήλπιζαν. Είτε σωστά είτε λάθος, πάντα επένδυναν σε κάποιες λύσεις. Έβλεπαν "φως" ακόμα και όταν αυτό το φως ήταν απάτη. Ακόμα και ο Χίτλερ ήταν κάποτε για κάποιους μια ελπιδοφόρα επένδυση. Σήμερα αυτήν την ελπίδα έχουν χάσει. Γιατί; Γιατί δεν βλέπουν τίποτε μπροστά τους ...και όταν κάτι φαίνεται, δεν τους φτάνει ...και αυτό είναι το χειρότερο. Γιατί οι Εβραίοι δεν ληλάτησαν απλά τις οικονομίες τους με τον αιωνίως γνωστό τοκογλυφικό τρόπο. Οι Εβραίοι, προκειμένου να επιτύχουν τους στόχους τους, επιτέθηκαν στις ζωές τους. Επιτέθηκαν στα πρότυπά τους. Επιτέθηκαν στις οικογένειές τους. Επιτέθηκαν στις σχέσεις τους. Πρώτα τους αποσυντόνισαν ως άτομα και μετά επιτέθηκαν στις οικονομίες τους και τις κατέστρεψαν. Πρώτα τους έκαναν απαιτητικούς καταναλωτές και κατόπιν τους έκλεισαν τα εργοστάσια, στερώντας τους ακόμα και τα βασικά.

Οδήγησαν τους λαούς στην ανεργία, αφού πρώτα τους έβαλαν στη μέθη της "υπερκατανάλωσης". Οδήγησαν τους λαούς στην απελπισία, αφού πρώτα τους "πότισαν" με διαφημιστικού τύπου "ουτοπία". Με αυτόν τον τρόπο τους οδήγησαν στη μελαγχολία. Τους γκρέμισαν τα όνειρα ...ακόμα και τα ψεύτικα. Τους διέλυσαν τις φιλοδοξίες ...ακόμα και τις ανέφικτες. Τους στέρησαν τις ελπίδες ...ακόμα και τις φρούδες. Τους στέρησαν τη χαρά της ζωής ...ακόμα κι αυτής που τους έδειχναν οι ίδιοι στα δικά τους "προσπέκτους". Πρώτα τους έκαναν να υποτιμήσουν αυτά, τα οποία είχαν για τα "άπιαστα" και στη συνέχεια τους αφαίρεσαν τα πάντα. Για ελάχιστα χρόνια τους πρόσφεραν πανάκριβες "ζωές" με "διακοποδάνεια" υψηλών τόκων. Τώρα πέρασαν οι "διακοπές" και έμειναν μόνον οι "τόκοι". Όλος ο Δυτικός Κόσμος μια τεράστια Ισλανδία.

Την "πάτησαν" οι λαοί, όπως την "πατάνε" οι πρωταγωνιστές των reality shows. Αυτοί, οι οποίοι μπερδεύουν την πραγματικότητα με το ψέμα. Αυτοί, οι οποίοι μπερδεύουν την "κατασκευασμένη" εφήμερη και άκοπη ψευδοδιασημότητα των MME με την αιώνια αλλά και κοπιώδη δόξα των σημαντικών ανθρώπων. Κάτι τέτοιο έπαθαν οι λαοί. Έκλειναν τα εργοστάσια το ένα μετά το άλλο και δεν ανησυχούσαν, γιατί έβλεπαν "ευκαιρίες" στις επενδύσεις. Κουτσοί-στραβοί αντιλαμβάνονταν τους εαυτούς τους σαν celebrities της οικονομίας, που έμοιαζαν με τον Σόρος και ήταν θέμα χρόνου να κάνουν την "καλή". Όπως όμως την "πατάνε" τα ψώνια των reality, που τρέχουν στους ψυχιάτρους μόλις τα φώτα της δημοσιότητας τραβηχτούν από πάνω τους, έτσι έπαθαν και οι λαοί. Τελείωσαν τα δανεικά και ξαφνικά συνειδητοποίησαν την απώλεια. Όχι απλά δεν θα έπαιρναν ΠΟΤΕ το σκάφος που τους άρεσε, αλλά βρέθηκαν άνεργοι να ψάχνουν στα σκουπίδια για να φάνε. Μιλάμε για μια κατάσταση εφιαλτική. Μια κατάσταση τόσο ακραία, που τους προκάλεσε ακόμα και ψυχοσωματικές αρρώστιες. Μια κατάσταση που όχι μόνον δεν δείχνει να έχει ένα τέλος, αλλά "υπόσχεται" ακόμα χειρότερη συνέχεια.

Τετρακόσια εκατομμύρια θέσεων εργασίας περιμένει να χαθούν ο Εβραίος Στρος Καν στο επόμενο χρονικό διάστημα. Ο επαγγελματίας βολεμένος Εβραίος. Ο Εβραίος, ο οποίος αγοράζει βίζιτες, για να συνεχίσει τις "διακοπές" του, εφόσον το δικό του "διακοποδάνειο" είναι χαριστικό και έπ' αόριστον. Αλίμονό του αν αυτά τα τετρακόσια εκατομμύρια ανθρώπων, που αφορούν αυτές οι θέσεις, αντιληφθούν τους υπεύθυνους γι' αυτό ...Αντιληφθούν ότι αυτός και οι όμοιοί του είναι οι υπεύθυνοι για την απώλειά τους. Όχι απλά θα τον κατασπαράξουν, αλλά θα διαλύσουν το DNA του με τα δόντια τους.

Ας προσπαθήσει ο αναγνώστης έστω να φανταστεί το πόσο θυμωμένος μπορεί να είναι ένας Αμερικανός, ο οποίος λίγα χρόνια πριν ήταν ένας ευυπόληπτος εργαζόμενος πολίτης με μια αξιοζήλευτη ζωή και σήμερα είναι ένας άστεγος, που ζεσταίνεται γύρω από ένα βαρέλι και κοιμίζει την οικογένειά του μέσα σε ένα αντίσκηνο. Ας προσπαθήσει να φανταστεί πόσο θυμωμένος μπορεί να είναι ένας Γάλλος εργαζόμενος, που, λίγα χρόνια πριν τη σύνταξή του, φοβάται για τη θέση εργασίας του και επιπλέον αναγκάζεται να δουλέψει παραπάνω χρόνια, για να πληρωθεί πολύ λιγότερα απ' όσα περίμενε. Ας προσπαθήσει να φανταστεί πόσο θυμωμένος μπορεί να είναι ένας Ρώσος άνεργος, ο οποίος συντηρείται από την κόρη του, που κάνει βίζιτες σε κάποιο καταγώγιο της Ευρώπης. Ας προσπαθήσει να φανταστεί πόσο θυμωμένος μπορεί να είναι ένας Έλληνας συνταξιούχος, ο οποίος υπέμενε τα πάντα σε ένα ανασφαλές ελληνικό εργασιακό περιβάλλον μέχρι να πάρει την ασφαλή σύνταξη και σήμερα του την κόβουν, στερώντας του τη δυνατότητα όχι απλά να επιβιώσει, αλλά να "ησυχάσει" επιτέλους.

Αυτή η οργή που καθημερινά συσσωρεύεται στη Δύση, κάπου θα ξεσπάσει. Είναι θέμα χρόνου να ξεσπάσει. Δεν μπορεί μια χύτρα να συσσωρεύει έπ' άπειρον πίεση. Οι πάντες είναι εξοργισμένοι, αλλά δεν γνωρίζουν προς τα πού να κατευθύνουν την οργή τους. Είναι εξοργισμένοι με όλους και κυρίως με τις ηγεσίες τους. Τις ηγεσίες των λακέδων των Εβραίων. Τις ηγεσίες των "λαδωμένων" από τους τραπεζίτες σφουγκκολάρων. Αν ελάχιστο ποσοστό αυτής της καλπάζουσας οργής μετατραπεί σε αντισιωνισμό, τότε τα πράγματα θα γίνουν εφιαλτικά για τους Εβραίους. Θα τους εξατμίσουν στην κυριολεξία οι λαοί. Καινούργιο Πλανήτη θα πρέπει να ψάχνουν, αν τους πάρουν χαμπάρι τα θύματά τους. Θα νοσταλγήσουν οι Εβραίοι την εποχή που τους κυνηγούσε ο Φαραώ και υπήρχε μπροστά τους μια μεγάλη, ευάερη, ευήλια και ευρύχωρη έρημος ...ως επιλογή σωτηρίας.

Παναγιώτης Τραϊανού
Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο Β'